

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К. бр. 374/15
Дана 26.10.2017. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Ане Милошевић – председника већа, судије Јелене Килибарде – члана већа и судија поротника Весне Глигоријевић, Пера Тодоровића и Биљане Половине – чланова већа, уз учешће Бојане Ристић – записничара, у кривичном поступку против окривљене **ВИКТОРОВИЋ ТЕОДОРЕ**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 11. Кривичног законика, вођеном по оптужници јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт. бр. 206/15 од 25.06.2015. године, након одржаног главног и јавног претреса дана 19.10.2017. године, у присуству заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду Радмиле Јовановић и окривљене Викторовић Теодоре са браниоцем адвокатом Качавенда Слободаном, једногласно је донео и дана 26.10.2017. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљена **ВИКТОРОВИЋ ТЕОДОРА**,

КРИВА ЈЕ

што је:

- дана 02.03.2015. године у јутарњим часовима, у Београду у Улици [REDACTED] број [REDACTED] у стану број [REDACTED] којем живи у заједничком домаћинству са мајком, бабом, ванбрачним супругом и двоје малолетне деце, у стању битно смањене урачунљивости, са умишљајем лишила живота више лица и то своју мајку, сада покојну, оштећену [REDACTED] и своју бабу, сада покојну, оштећену [REDACTED] при чему је била свесна свог дела и хтела његово извршење и свесна забрањености свог дела, на тај начин што је отворила врата трпезаријског дела стана, прошла кроз њега и ушла у кухињу како би припремила храну – млеко за кћерку [REDACTED] а на чији улазак у кухињу је њена мајка сада покојна оштећена [REDACTED] која је лежала у трпезарији

у кревету негодовала приговарајући окривљеној што је буди и не да да спава, након чега је окривљена из последње фиоке кухињског елемента који се налази са леве стране од шпорета узела сатару дужине 43 цм и ширине сечива 10 цм и са истом из кухиње ушла у трпезарију у којој се њена мајка налазила на кревету у лежећем положају ослоњена левим боком, пришла оштећеној изнад главе држећи дршку сатаре са обе руке, сатаром јако замахнула и оштрицом – сечивом сатаре више пута снажно ударала по глави [REDACTED] [REDACTED] задајући јој узастопне тешке телесне повреде опасне по живот у виду пет зјапећих заживотних рана – секотина главе које су отварале лобањску дупљу и биле распоређене махом у њеној десној половини од теменопотиљачног до чеоно-очно-образног предела главе, у току ког наносећа наведених тешких телесних повреда наноси оштећеној и лаке телесне повреде у виду плитких секотина на десној руци у позицији у лакту савијене десне руке и секотине на врховима прстију леве руке у позицији у лакту савијене руке и опружених прстију леве шаке на који се ослањала лева страна главе, а које повреде су у свом укупном дејству чиниле смртоносну телесну повреду код сада покојне оштећене [REDACTED] чија смрт је наступила услед разорења мозга и губитка крви из пресечених крвних судова у простору бројних секотина главе, након чега је окривљена истрчала из наведене просторије затворивши врата за собом и држећи исту сатару у рукама и одмах потом отворила затворена врата спаваће собе у којој је на кревету дежала њена бака – сада покојна оштећена [REDACTED] [REDACTED] пришла оштећеној [REDACTED] изнад главе у ком тренутку је оштећена погледала окривљену која је држећи дршку сатаре са обе руке јако замахнула и оштрицом – сечивом сатаре више пута задала ударе по глави оштећеној [REDACTED] [REDACTED] задајући јој у низу узастопне тешке телесне повреде опасне по живот у виду пет зјапећих заживотних рана – секотина које су биле распоређене у њеној левој половини главе и то левом образно – ушно – заушном пределу, левом образно – јагодично – ушно – потиљачном пределу захватајући делом и десну половину главе, левом носно – очно – слепоочном пределу, левом чеоно – слепоочном пределу, које повреде су отварале лобањску дупљу и које су у свом укупном дејству чиниле смртоносну телесну повреду код оштећене [REDACTED] чија је смрт наступила услед разорења мозга и губитка крви из пресечених крвних судова у простору бројних секотина главе, након чега је окривљена изашла из бабине собе затворивши врата за собом и са крвавом сатаром у рукама ушла у купатило где је крваву сатару обрисала а кржаве руке опрала, села на под купатила леђима наслоњена на врата са унутрашње стране и конзумирала алкохол – водку заједно са лековима Ривотрил (антиепилептик) и Толвон (антидепресив),

- чиме је извршила кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 11. Кривичног законика.

Применом наведеног законског прописа и одредби чланова 1, 4, 42, 45, 54. и 63. Кривичног законика суд окривљену Викторовић Теодору

О С У Ђ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 02.03.2015. године па надаље.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт. бр. 206/15 од 25.06.2015. године окривљеној Викторовић Теодори стављено је на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 11. Кривичног законика, уз предлог да је суд огласи кривом и осуди на најстрожију казну по закону.

Суд је у доказном поступку саслушао окривљену Викторовић Теодору, испитао сведока [REDACTED] испитао судске вештаке др Александра Милошевића, др Наду Јанковић, др Бојану Кецман, Ану Најман, др Гордану Мишић Павков и Валентину Шобот; на основу одредбе члана 406. ЗКП на сагласан предлог странака извршио увид у записнике из претходног поступка о исказима сведока [REDACTED] као и у налаз и мишљење Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 14.05.2015. године, налаз и мишљење вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 09.06.2015. године, допунски налаз и мишљење вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 24.06.2015. године, налаз и мишљење комисије вештака у саставу др Александар Милошевић – специјалиста психијатрије и судске психијатрије и проф. др Нада Јанковић – специјалиста клиничке психологије од 19.03.2015. године и допунски налаз и мишљење исте комисије вештака од 11.12.2015. године, налаз и мишљење комисије вештака у саставу др Бојана Кецман – неуропсихијатар и специјалиста форензичке психијатрије и Ана Најман – специјалиста медицинске психологије од 23.05.2016. године и налаз и мишљење Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду од 26.04.2017. године; на основу одредби члана 405. ЗКП извршио увид у извештај ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 02.03.2015. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, записник о увиђају ВЈТ у Београду Кт. 231/15 од 06.03.2015. године, извештај ПУ за град Београд – Дежурне службе – Командно оперативног центра од 02.03.2015. године, потврду ПУ за град Београд – Одељења за увиђајно-оперативне послове од 02.03.2015. године, отпусно писмо ВМА – Центра за контролу тровања – Клинике за ургентну и клиничку токсикологију од 04.03.2015. године, извештај Градског центра за социјални рад – Одељења Врачар од 05.03.2015. године, извештај ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 02.03.2015. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, два обдукциона записника Института за судску медицину „Милован Миловановић“ С. 0210/2015 и С. 0211/2015 од 03.03.2015. године, медицинску документацију окривљене Викторовић Теодоре из Специјалне болнице за болести зависности и друге психијатријске болести “Лоријен”, Института за ментално здравље, Дома здравља “Врачар” и Специјалне болнице за болести зависности и извршио увид у извештај из казнене евиденције за окривљену.

Окривљена Викторовић Теодора је пре саслушања у истражном поступку прегледана од стране вештака др Александра Милошевића – психијатра и др Наде Јанковић – специјалисте медицинске психологије који су констатовали да је код окривљене дошло до ревитализације когнитивног и вољног функционисања и успостављања теста реалности, те да је окривљена у потпуности способна да разуме сврху саслушања и да изнесе своју одбрану, али да је њено памћење за критичне околности сегментно.

Окривљена је на саслушању у истражном поступку навела да ју је мајка [REDACTED] годинама злостављала тако што јој је приговарала што пије и с ким се дружи и говорила јој да ће завршити као бескућник и друге грозне ствари, посебно у периоду кад је одржавала апстиненцију од алкохола, као и да су њих две имале и пар физичких сукоба којима није увек присуствовао њен супруг [REDACTED]. Са њима у стану је живела и њена баба [REDACTED] која је увек била на страни њене мајке [REDACTED] а међусобни односи су се погоршали годину дана пре критичног догађаја када је њена мајка добила отказ. Окривљена је до 2004. године користила хероин и то интравенски и ушмркавањем, након чега се до 2012. године, када је направила рецидив, лечила у Дому здравља Врачар и у Палмотићевој. У терапији је користила лекове Ривотрил, Бенседин и Толвон, опијате није користила али је и даље с времена на време користила алкохол. Од укућана је крила да конзумира алкохол и то најчешће водку или ликер. Даље је навела да је 01.03.2015. године увече њен муж [REDACTED] био на службеном путу у Новом Саду, да је она била у стану са мајком [REDACTED] бабом [REDACTED] и двоје малолетне деце, да је користила компјутер и да је њена мајка [REDACTED] стално улазила у њену собу и приговарала јој што користи компјутер, па је она затворила врата и рекла јој да је остави на миру. Затим је окривљена легла да спава око 23,30 часова и спавала је до 06,00-07,00 часова када је устала да нахрани бебу. Њен муж [REDACTED] се вратио с пута док је она спавала. Тог јутра се грозно осећала а у орману у својој соби је имала сакривену флашу водке од једног литра, па је узела ту флашу и у ВЦ-у је попила мало водке и мало лекова Толвон и Ривотрил да би се умирила и да би заспала. Затим се вратила у своју собу и легла у кревет али није спавала већ се само умирила, знајући да њен муж треба да устане у 7,15 часова да би сина [REDACTED] одвео у вртић и пса Шона у шетњу. Када је чула да су [REDACTED] и [REDACTED] изашли из стана без пса, она је поново устала из кревета и отишла у ВЦ где је поново попила водку и лекове. Пошто је видела да ће беба [REDACTED] ускоро да се пробуди отишла је у кухињу да спреми млеко за бебу, па је отворила врата просторије у којој је спавала њена мајка [REDACTED] јер је на путу до кухиње морала да прође поред кревета мајке. Чим је ушла у ту просторију мајка је негодовала због тога што је она буди и рекла јој је да то уради тише, на шта јој је окривљена одговорила да мора да припреми млеко за бебу. Затим јој је мајка рекла: „Боли ме дупе“ и све време јој је говорила да хоће да спава и да јој она не да мира, па је окривљеној „пао мрак на очи“ у тренутку док је стављала воду на шпорет да би угрејала млеко и тада је из последње фиоке кухињског елемента који се налази са леве стране од шпорета узела велику сатару. Пошто је сатара била поприлично тешка она је узела сатару са обе руке и преко кревета на којем је лежала њена мајка почела је сечивом сатаре да удара по глави мајке неколико пута, видевши њено крваво лице и косу преко њеног лица, при чему се не сећа да ли се њена мајка бранила. Онда је „излетела“ из те собе, затворила врата за собом, отворила врата од друге собе у којој је спавала њена баба која ју је тада само погледала, па је и бабу том истом сатаром ударила по глави, јер баба не би преживела то што је она урадила својој мајци. По изласку из бабине собе она је затворила врата носећи у рукама крваву сатару а на себи тегет мајицу и бели дукс који су били крвави, па је отишла у ВЦ где је обрисала сатару, опрала руке и скинула дукс, након чега је у ВЦ-у наставила да пије водку са лековима али се не сећа колико је чега попила. Навела је да се не сећа да ли је [REDACTED] затим ушао у стан али да се сећа да је седела на поду купатила и да је била леђима наслоњена на врата како [REDACTED] не би могао да уђе у купатило и да је види да пије водку и лекове, јер се он томе противио. Следеће чега се сећа је да се пробудила на ВМА, док се доласка полиције не сећа. Навела је да је пре свега овога могла да оде од куће и да објасни [REDACTED] да више не може да издржи тај притисак од мајке, али да не зна шта јој се десило и да је полудела па је учинила овакав злочин због којег жали и каје се, посебно кад је у питању њена баба. У вези са коришћењем водке са лековима додатно је

навела да се у почетку те конзумације осећала опуштено, да је била јача и да је у себи имала беса и снаге које је у том тренутку смела да испољи, као и да је знала да после тога долази на ред „црна рупа“, те да је све то већ знала јер је и раније користила комбинацију алкохола и тог лека како би имала снаге за нешто.

Износећи одбрану на главном претресу окривљена је навела да је тог јутра око 05,30 часова попила лек Толвон али да се не сећа у којој количини, као и једну таблу лека Ривотрил од два милиграма да би могла да заспи, с обзиром да је била уморна и да је имала обилан менструални циклус. Њеном супругу ██████████ звонио је сат око 07,00 - 07,15 часова па је он одвео сина у вртић, након чега је она око 07,30 часова ушла у кухињу да направи млеко за кћерку ██████████. Најпре је ушла у трпезарију па је могуће да је приликом отварања врата од трпезарије закачила вратима кревет на ком је спавала њена мајка – оштећена ██████████. Јер се кревет налази одмах поред врата са леве стране и она је одмах реаговала рекавши: “Немам мира, што ме стално будите, што ми стално улазите у собу?” Окривљена јој је рекла да је ушла само да би детету направила млеко, па је затим прошла поред њеног кревета и направила још 2-3 корака до кухиње тј. до места где се налазе флашице за дете. Оштећена ██████████ је наставила да прича и да се љути и понављала је питање зашто улазе и зашто је буде. Окривљена јој је само рекла да није ушла због себе већ због бебе, па јој је оштећена на то одговорила: “Ма боли ме дупе и за тебе и за твоје дете!” Окривљена је тада спустила главу и са леве стране видела да је полуотворена последња фиока у којој је видела сатару. У том тренутку је чула да њена кћерка ██████████ плаче а истовремено је очекивала да ће њена мајка устати из кревета, да ће је повући за косу и избацити из кухиње јер су се такве ситуације дешавале раније. Мислила је о томе како да нахрани дете и мислила је да ће јој дете умрети ако је не нахрани. Затим се сагла и обема рукама ухватила ту сатару која је тешка и велика, па се окренула према мајци да би спречила опасност за своју бебу. Очекивала је чак и да уђе баба, која је увек била на страни њене мајке, и да је и баба спречи да нахрани бебу. Затим је направила један корак према мајци и од тог тренутка се више ничег не сећа јер има “црну рупу”, као што је имала и раније у неким ситуацијама док је користила дрогу или у ситуацијама када је алкохол мешала са лековима. Следеће чега се сећа је да се пробудила на ВМА, да није знала где се налази и да јој је докторка рекла да се налази на ВМА и да има 3,65 промила алкохола у крви. Видела је и два полицајца али није знала шта је урадила и није ни помислила да је направила нешто овако страшно, већ је мислила да се посвађала са мајком, да јој је претила и да је мајка позвала полицију, а да у болници налази због тровања. Последње чега се сећа је да је држала сатару у рукама, да је видела лице своје мајке којој је била рашчупана коса и у том тренутку је окривљена била испред ње на удаљености од око два метра. Мајка је била у полулежећем положају у свом кревету окренута лицем према њој, наслоњена леђима на јастук и била је будна. У трпезарији није било укључено светло и биле су спуштене ролетне на прозору али није било потпуно мрачно јер је допирала светлост из кухиње кроз мали прозор на ком није било ролетне, а у кухињи такође није било упаљено светло. Њена баба ██████████ је спавала у другој соби која се налази преко пута те трпезарије и од мајчиног до бабиног кревета има пар метара јер се пролази преко ходника па се долази до бабине собе а кад се отворе врата те собе бабин кревет се налази одмах поред врата са десне стране. Окривљена је навела да се уопште не сећа да је тог јутра била у бабиној соби. Иначе, тог јутра је окривљена претходно нахранила кћерку ██████████ око 02,00 – 03,00 сата и такође је млеко направила у кухињи а при томе јој мајка није приговарала.

Окривљена је даље навела да је у детињству живела са бабом и дедом одвојено од родитеља које је виђала викендом и на летовању, да је међу родитељима било доста туча, крви и ружних речи, да је у четвртој години живота присуствовала свађи својих

родитеља који су били пијани и да је тада њена мајка ножем убола оца у стомак, након чега је дошао њен деда и извео је напоље. После дедине смрти њена мајка се вратила да живи са њом и њеном бабом али је наставила да пије. Једном приликом је њена мајка тражила да јој баба отвори шпајз у ком се налазила кока-кола и пошто је баба то одбила да уради она је најпре шутирала врата од шпајза а загим је окривљеној ставила нож под грло и баби рекла да ће је убити ако не отвори шпајз, па јој је баба отворила. Мајка се касније сама излечила од алкохолизма али јој је остао неки бес. Мајка ју је тукла до 24. године тако што јој је ударала ћушке и због тога се окривљена осећала јадно и бедно и никад јој није узвраћала. Стално јој је говорила да је то њена кућа, да ће она то продати и да ће је оставити на улици, да ће живети као клошарка и да ће је јебати Цигани испод моста. Чак и када је окривљена престала да се дрогира мајка јој је стално говорила да је дрогирана иако је она редовно пила лекове и блокаторе, и тако ју је физички и психички малтретирала годинама. После пријемног испита за гимназију окривљена је дошла кући срећна што је била четврта на списку али уместо да се њена мајка томе обрадује, она јој је ударила шамар и питала је: "Где си ти већ два сата, ја те чекам?" Такође јој је мајка причала да она замишља себе како у црнини и са црним кишобраном стоји на њеном гробу, да је сама и да нигде нема живе душе, да ће падати кишица и да она размишља о томе како је окривљена узалуд протраћила живот. У таквим околностима окривљеној је хероин био одмор за мозак и кад је била под дејством хероина било јој је лакше да све то издржи. Када је престала да се дрогира окривљена је почела да користи алкохол и то опет ради утехе и да би имала снаге да се брине о својој деци, с тим што је после рођења [REDACTED] па надаље смањивала количину алкохола. Када је направила рецидив са хероином [REDACTED] је позвао Центар за социјални рад а мајка и баба су биле против тога што је он урадио и био је избачен из стана. Мајка и баба су биле и против њена везе и брака са Бориславом, па ју је мајка својевремено натерала да абортира кад је први пут остала трудна са [REDACTED] говорећи јој да пре трудноће треба прво да изгради каријеру и да не може неком да буде мајка кад нема срећен живот. Када је окривљена поново затруднела мајка ју је гађала кесом коју је донела са пијаце и тада је доживела спонтани побачај, па је годину дана након тога поново затруднела и онда се из те трудноће родио [REDACTED] а након тога и [REDACTED] и она су размишљали о томе да се одселе у Мали мокри луг али је њој мајка говорила да ће [REDACTED] тамо да је закључа и да је бије и да јој је боље да остане код ње, а доктори на терапијама су јој говорили да постоји нека патолошка веза између ње и њене мајке. Окривљена није хтела и није могла да напусти своју мајку и да се одатле одсели а уопште не зна из ког разлога. Лечила се од алкохолизма и у ординацији "Лоријен" и у Палмотићевој.

Након предочавања разлика у њеним исказима датим у истражном поступку и на главном претресу, окривљена је навела да се сећа да је поводом овог догађаја саслушана у Палати правде 4. марта ујутро и да је после тога одведена у Специјалну затворску болницу, као и да се сећа да тада није дала исти исказ као што је дала на главном претресу зато што је пре тог првог саслушања прочитала "оптужницу" па је тада мислила да мора да исприча то што пише у „оптужници“ и да мора да повеже те догађаје па је на том саслушању испричала и неке детаље којих се уствари не сећа тако што је те детаље измишљала, а то се односи и на део њеног ранијег исказа у којем је навела да је видела бабу у њеној соби и да је бабу убила из самилости како баба од 90 година не би морала да пролази још једну трауму због тога што је она убила своју мајку тј. њену ћерку. У међувремену након тог саслушања прошло је неко време од самог догађаја и окривљена се није ни трудила да се свега сети али се саветовала са браниоцем па сада зна да у својој одбрани може да каже да се нечег не сећа. С тим у вези је навела да је на саслушању у истрази измислила да је, након што је узела сатару са обе руке, загазила једном ногом на кревет на ком је спавала њена мајка, да је сатаром

почела да је удара сечивом по глави док је она лежала, да ју је ударила неколико пута, да је видела крваво лице и косу преко њеног лица, да је излетела из собе и за собом затворила врата, да је затим отворила врата од бабине собе, да ју је баба погледала и да је бабу том истом сатаром ударила по глави, као и да је по изласку из бабине собе однела сатару у купатило и обрисала, да је у купатилу наставила да пије вотку са лековима и да се не сећа периода од боравка у купатилу до буђења на ВМА.

Након изјашњења судских вештака др Бојане Кеџман и Ане Најман на главном претресу, окривљена је навела да је тог јутра њен супруг ██████ улазио пре ње у собу у којој је спавала њена мајка и да је то урадио да би узео кључ од стана и одвео сина ██████ у вртић, с обзиром да су само њена мајка и супруг знали где се налази кључ од стана јер су га у тој просторији крили од окривљене да би је спречили да ноћу излази из стана ради куповине алкохола.

Сведок ██████ је навео да је са окривљеним, Викторовић Теодором од 2007. године до 2010. године живео у изнајмљеном стану, да је окривљена затим затруднела и остала без посла па су се на наговор оштећене ██████ 2010. године преселили у стан у којем су живели заједно са ██████ и баком ██████. После рођења њиховог сина ██████ (10.03.2011. године) Теодора је почела да пије алкохол кријући од њега па је он инсистирао да се она лечи како то не би лоше утицало на њиховог сина. Теодора је пристала да иде на терапију и у том периоду су почеле свађе између ње и њене мајке Љиљане у које се он није мешао. Од неких људи је он сазнао да се Теодора распитивала где може да купи хероин али је она то негирала а ██████ је била на њеној страни. Пар дана након тога је он такође сазнао да је Теодора од неког купила хероин и о томе је обавестио њену докторку која је предложила хоспитализацију а њена мајка ██████ то није веровала. Захтевао је од ње да се лечи а она се наљутила и отишла од куће на једну ноћ рекавши му да ће да се убије, али се сутрадан вратила. Он је у међувремену обавестио о томе и полицију и центар за социјални рад Врачар и то у августу 2012. године па су му због тога ██████ и Теодора рекле да напусти стан, што је он и учинио и отишао у своју кућу у Малом Мокром Лугу. У том периоду их је центар за социјални рад позивао на разговор а недељу дана након тога су га ██████ и Теодора позвале да се врати у стан у ул. ██████ бр. ██████ и Теодора је пристала да се лечи у Палмотићевој, након чега је све било у реду. Он је са баком ██████ увек био у одличним односима а са ██████ у коректним односима, с обзиром да није желео да присуствује свађама између Теодора и ██████ највећи сукоб и проблеми у односима између Теодоре и ██████ настају од 2014. године када је ██████ добила отказ у „Кошутњак филму“ и отишла у пензију па је претежно боравила у кући. Тада настају проблеми и свађе због новца јер ██████ није имала довољно новца па је тражила од њих и од ██████ и задуживала се. ██████ је приговарала Теодори све што уради, спавала је до 11,00 – 12,00 часова и нико није смео да устаје и да прави буку. Раније је он присуствовао ситуацијама када је ██████ шамарала Теодору, повлачила је за косу и психички је малтретирала увредама да је наркоманка, алкохоличарка и да је лоша мајка. Једном приликом му је син ██████ рекао да не воли ██████ зато што је тукла маму и шутирала је ногама, што је затим и Теодора потврдила и пожалила се и својој докторки и социјалној радници на ██████ сталне замерке, вређања, омаловажавања. Центар за социјални рад се последње три године бавио решавањем њихових проблема и он је очекивао да ће Центар за социјални рад да заштити Теодору од тортуре коју је трпела од ██████ и никада нико из Центра није дошао у њихов стан а ██████ није хтела да сарађује са њима. У Центру за социјални рад су предлагали да се њих двоје одселе у Мали Мокри Луг и да живе

одвојено од [REDACTED] и [REDACTED] и они су за то имали материјалних могућности али је Теодора то одбијала говорећи да је рођена и одрасла у Милешевској број 33.

Дана 01.03.2015. године он је уобичајено радио до 14,00 часова па је после ручка отишао у Нови Сад да ради хонорарно, одакле се вратио у току ноћи око 02,00-03,00 сата и затекао Теодору будну за компјутером када му је рекла да је нервозна. Он је заспао и пробудио се у 07,00 сати да би [REDACTED] одвео у вртић а Теодора је била у купатилу, па је он отишао у кухињу и припремио млеко да нахрани [REDACTED] и том приликом је тихо прошао кроз трпезарију у којој је [REDACTED] спавала. Пошто је кћерка [REDACTED] када имала непуних шест месеци они су је хранили на сва три сата и то су уписивали у свеску која је стајала у њиховој спаваћој соби, па је после храњења он пресвукао дете и ставио је у колица где је она заспала, након чега је сина [REDACTED] обукао и одвео у вртић око 08,00 часова па се после 20-ак минута вратио у стан по пса којег је извео у шетњу. Теодора је за то време била у купатилу и ништа није говорила. Кад се поново вратио у стан Теодора је и даље била у купатилу и рекла му је нешто у вези са улошцима а затим је отишао у њихову собу да спава. Ни у једном тренутку он није чуо да је [REDACTED] плакала већ је спавала у колицима у спаваћој соби. Око 10,00 часова га је пробудила нека галама, Теодора је викала и говорила му да устане, он је видео да је њен дукс испрскан крвљу па је помислио да је она опет покушала да исече вене али је она то негирала, истргла је руке и отрчала у купатило. Осетио је мирис алкохола, отишао је за њом и звао је да изађе из купатила, она је одбила да изађе и говорила да неће њу нико више да зајебава и да их је све побила, а истовремено му није дозвољавала да уђе у купатило. Окривљена је тада била "друга личност" и он ју је такву виђао и раније када је била под дејством алкохола јер је тада раздражљива. Он је затим отворио врата од [REDACTED] собе тј. трпезарије и видео да је десна половина [REDACTED] лица крвава и одмах је позвао полицију којој је по доласку рекао да му је жена затворена у купатилу и показивао им је у правцу [REDACTED] собе. Из купатила се чуло неартикулисано и неразумљиво мумлање и у једном тренутку су се врата отворила и изашао је пас, након чега га је један од полицајаца питао да ли још неког има у стану и он је показао на собу у којој је спавала бака [REDACTED] па је полицајац ушао у собу и рекао да је у питању двоструко убиство. Затим су му полицајци рекли да се склони у своју собу, они су извукли Теодору из купатила и позвали хитну помоћ, а она није реаговала и у једном тренутку су рекли да она не дише, па су је изнели из стана и одвезли на ВМА. Први пут је након тога видео сатару у туш кабини у купатилу, као и стаклену флашу од водке и пластичну флашу од кока-коле, док лекове није видео. Флашу од водке није раније видео у ући пошто је окривљена крила од њега да пије алкохол, јер би он у таквој ситуацији позвао Центар за социјални рад. Кад су полицајци извели окривљену из купатила она је у руци држала 3-4 пуне табле Ривотрила а након тога он није видео у стану празне табле или кутије од лекова. Сатара се иначе налазила или у спајзу или у кухињском елементу а користиле су је претежно [REDACTED] или [REDACTED] а он ју је користио последњи пут за Божић када је секао месо. Додао је да је Теодора раније неколико пута покушала да исече вене али да то никада није било јако опасно нити је била потребна лекарска интервенција, а када је била под дејством алкохола била је јако агресивна према свима који су јој бранили да пије, па је са [REDACTED] била и до туче. [REDACTED] и [REDACTED] никада нису спречавале Теодору да нахрани бебу али јој је [REDACTED] мерала због уласка у кухињу. Пре него што се [REDACTED] одио Теодора је имала спонтани побачај а пре тога је абортирала. Спонтани побачај се догодио кад су сви живели у истом стану и то се није десило у кући него је Теодора отишла са упутом у Градску болницу и тада јој је лекар рекао да јој се то може десити али није добила извештај о томе.

Оштећена [REDACTED] је у свом исказу навела да нема сазнања о томе на који начин су умрле њена сестра [REDACTED] и сестричина [REDACTED] да се два-три дана пре тога чула телефоном са [REDACTED] са којом је иначе скоро свакодневно разговарала, те да је стекла утисак да су сви добро. У њиховом стану у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] последњи пут је била када је Теодора родила [REDACTED]. По њеном мишљењу Теодора је јако волела баку [REDACTED] а увек ју је бранила, а [REDACTED] је почела да буде строга према Теодори онда када је Теодора као студент почела да користи дрогу. Није истакла имовинскоправни захтев.

Сведок [REDACTED] навео да је у својству полицијског службеника ПС Врачар заједно са колегом [REDACTED] дана 02.03.2015. године око 10,20 часова упућен од стране дежурног диспечера у Ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] о пријави туче и свађе између мајке и ћерке. По доласку на лице места испред стана су затекли мушкарца који је у рукама држао бебу, који је био видно уплашен и узнемирен и који је рекао да је његова жена закључана у купатилу. Врата стана су била отворена и по уласку у стан са леве стране су била полуотворена врата једне просторије која је била мрачна јер су ролетне биле спуштене а светла није било. У тој просторији је била развучена фотеља за спавање на којој је неко лежао покривених ногу и то је била женска особа која је имала видне повреде по глави, а када је упалио светло видео је да та особа није жива и да су на зиду изнад њене главе и на плафону били трагови крви. Одмах је радио везом јавио дежурној служби да је у питању убиство а затим је [REDACTED] питао да ли још неког има у стану, на шта је он одговорио да је у стану и баба и понављао је да му је жена закључана у купатилу. Он није могао да отвори врата и дозивао је Теодору говорећи јој да отвори врата, па су врата откључана и тада је из купатила изашао пас а након тога су врата купатила поново закључана. Њеног колега [REDACTED] је отишао у просторију која се налази десно од улазних врата и чија су врата сво време била затворена, након чега је [REDACTED] рекао да је у питању још једна „раскопана глава“, што је сведок такође јавио дежурној служби. Затим је лупао на врата купатила и викао Теодори да отвори врата, па је она у једном моменту отворила и тада је клечала, имала је спуштене панталоне и гаћице до колена и крв на бутинама, тремо се кретала и облачила и непрестано је нешто мрмљала. На себи је имала и тамну мајицу и светлији дукс на којем је било трагова крви а у џепу је био и лек Ривотрил, на себи није имала повреде. [REDACTED] је извукао у ходник и лисицама су јој везали руке на леђима. На поду купатила је била велика месарска сатара на којој је било црвених трагова а поред сатаре је била преврнута литарска флаша неког алкохолног пића са око 1/5 садржаја флаше и празна флаша кока-коле. У то време је стигла и екипа хитне помоћи која је видела Теодору а затим отишла, након чега је Теодора изгубила свест па се хитна помоћ вратила и одвела је на ВМА у пратњи полицајца.

Сведок [REDACTED] је навео да је у својству полицијског службеника ПС Врачар заједно са колегом [REDACTED] дана 02.03.2015. године око 10,20 часова упућен од стране дежурног диспечера у Ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] стан број 8 на трећем спрату, јер је неко пријавио тучу и свађу између мајке и ћерке. Када су изашли из лифта на трећем спрату затекли су уплашеног и узнемиреног мушкарца који је држао бебу и који је стално понављао да је његова супруга закључана у купатилу. По уласку у стан приметио је да су врата од просторије са леве стране полуотворена и да је у тој соби мрак, након чега је његов колега [REDACTED] ушао у ту просторију и рекао да је неко убијен. Затим су се откључала врата од купатила и у ходник је изашао пас, па су се та врата поново закључала. Сва остала врата у стана су била затворена и пошто је [REDACTED] понављао да је ту и баба, сведок је отворио врата која се налазе прва са десне

стране од улазних врата стана и видео је тело на десном боку, покривено ћебетом и главу на којој је било видних посекотина а свуда околу је било крви, након чега је преко радио уређаја јављено да је у питању двоструко убиство. Од окривљене су тражили да отвори врата купатила, она је нешто неразговорно мрмљала и викала и у једном тренутку је отворила врата, клечала је на коленима са спуштеним панталонама и гаћицама до колена, улошком и крвљу на бутинама. Тромом се покретала и облачила и у једном тренутку ју је сведок потрбушке извукао у ходник и везали су јој руке лисицама. На поду купатила је била велика месарска сатара и преврнута флаша неког алкохолног пића и кока-коле. Приликом доласка екипе хитне помоћи Теодора је лежала на поду и није давала знаке живота па ју је хитна помоћ осветила а затим отишла из стана, након чега су они захтевали да се екипа хитне помоћи врати и одведе Теодору у болницу у пратњи полиције.

Из извештаја ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 02.03.2015. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом утврђено је да је дана 02.03.2015. године обављен форензички преглед лица места у Београду у ул. [REDACTED] број [REDACTED] у стану број 8 и да су пронађени и фиксирани следећи трагови: траг број 1/1 – леш [REDACTED] затечен на кревету у спаваћој соби у лежећем положају окренут на десни бок са повредама у пределу главе, са ког леша је стерилним штапићима са ватом узета неспорна крв [REDACTED] (траг бр. 1/2), поднокатни брис са леве руке (траг бр. 1/3) и поднокатни брис са десне руке (траг бр. 1/4); траг број 2 – траг црвене боје налик на крв у виду локве затечен на поду поред кревета са кога је узет узорак; траг број 3 – траг црвене боје налик на крв у виду прскотине затечен на десном бочном зиду поред кревета на висини од пода од 0,50 до 2,70 метара са кога је узет узорак; траг број 4 – траг црвене боје налик на крв у виду прскотине затечен на зиду у правцу кревета на висини од пода од 0,50 до 2,70 метара са кога је узет узорак; траг број 5/1 – леш [REDACTED] затечен на кревету у трпезарији у лежећем положају окренут на леви бок са повредама у пределу главе, са ког леша је стерилним штапићима са ватом узета неспорна крв [REDACTED] (траг бр. 5/2), поднокатни брис са леве руке (траг бр. 5/3) и поднокатни брис са десне руке (траг бр. 5/4); траг број 6 – траг црвене боје налик на крв у виду прскотине затечен на зиду изнад главе пок. [REDACTED] на висини од пода од 0,20 до 1,80 метара са кога је узет узорак; траг број 7 – траг црвене боје налик на крв затечен на зиду наспрам улазних врата трпезарије на висини од пода од 0,20 до 1,80 метара са кога је узет узорак; траг број 8 – сатара са дрвеном дршком на којој су видљиви трагови црвене боје налик на крв затечена на поду купатила дужине 43 цм (дршка 15 цм, ширина сечива 10,5 цм) која је на лицу места размерно фотографисана; траг број 9 – траг црвене боје налик на крв у виду мрље затечен на поду купатила поред сатаре са кога је узет узорак; траг број 10 – траг црвене боје налик на крв у виду мрље затечен на ободу лавабоа купатила са кога је узет узорак; траг број 11 – опушак цигарете марке „Пал Мал“ затечен на ободу лавабоа купатила; траг број 12 – траг црвене боје налик на крв затечен на ивици врата трпезарије у пределу браве са кога је узет узорак; траг број 13 – траг црвене боје налик на крв затечен на доњем делу прекривача у пределу ногу пок. [REDACTED] размерно фотографисан, са кога је узет узорак заједно са делом тканине прекривача. У ходнику стана на поду је затечена пвц кесица са више лекова која је фотографисана и изузета са лица места. На лицу места су са леве и десне руке [REDACTED] стерилним штапићима са ватом узети поднокатни брисеви (траг бр. 15/1 и 15/2). Лице места је фотографисано у затеченом стању. Са лица места су изузети мобилни телефони, рачунарска и видео опрема, а улазна врата су запечаћена уз обавештење о забрани уласка. Лешеви [REDACTED] и [REDACTED] у превезени у ИСМ ради

обдукције. На ВМА су стерилним штапићима са ватом узети поднокатни брисеви са леве и десне руке Викторовић Теодоре (траг бр. 16/1 и 16/2). Из гардеробе ВМА узета је гардероба Викторовић Теодоре и то: траг број 17/1 – дуксерица са капуљачом сиве боје са траговима црвене боје налик на крв; траг број 17/2 – доњи део пиџаме сиве боје са траговима црвене боје налик на крв; траг број 17/3 – панталоне тегет – плаве боје; траг број 17/4 – каиш.

Из фотодокументације од 02.03.2015. године приложене извештају о форензичком прегледу лица места утврђен је изглед улазних врата стана број [REDACTED] Ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] изглед унутрашњости ходника стана гледано од улазних врата стана, изглед спаваће собе у којој је затечена пок. [REDACTED] и ближи изглед положаја тела и повреда пок. [REDACTED] као и трагова крви на поду поред кревета и на десном бочном зиду, изглед трпезарије у којој је затечена пок. [REDACTED] и шири и ближи изглед положаја тела и повреда пок. [REDACTED] као и трагова крви на зидовима трпезарије, изглед купатила и места затицања сатаре, крви и опушка цигарета, као и изглед трагова крви на ивици врата трпезарије и на прекривачу.

Из записника о увиђају ВЈТ у Београду Кт. 231/15 од 06.03.2015. године утврђено је да је увиђај у Београду у ул. [REDACTED] број [REDACTED] вводом лишења живота оштећене [REDACTED] и оштећене [REDACTED] обављен дана 02.03.2015. године са почетком у 11,30 часова од стране заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду Радмиле Јовановић у присуству полицијских службеника ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата, Одељења за увиђајно-оперативне послове, Одељења за оперативну криминалистичку технику и ПС Врачар, да је претходно истог дана око 11,00 часова тужилац обавештена од стране дежурне службе ПУ за Град Београд – УКП – Осмог одељења да су на наведеној адреси у стану број 8 затечене две мртве особе. Увиђај је вршен у стану на наведеној адреси а лице места је претходно било обезбеђено од стране полицијских службеника ПС Врачар и полицијских службеника Трећег и Осмог одељења ПУ за град Београд. Претходно је у 10,55 часова Викторовић Теодора превезена из наведеног стана возилом службе хитне помоћи у ВМА на одељење токсикологије ради указивања лекарске помоћи с обзиром да је затечена у тешко алкохолисаном стању, а у 10,45 часова је дежурни лекар службе хитне помоћи констатовала смрт [REDACTED] и [REDACTED]. Тужилац је наложила да се од Викторовић Теодоре узме крв у два наврата, имајући у виду наводе полицијских службеника ПС Врачар да је била у алкохолисаном стању и под дејством лека Ривотрил. На лицу места је утврђено је да је тело оштећене [REDACTED] затечено у просторији која се налази десно од улазних врата стана, док је тело оштећене [REDACTED] затечено у другој соби лево од улазних врата стана, оба у лежећем положају, којом приликом су фиксирани и изузети трагови и извршено фотографисање од стране службеника криминалистичке технике, након чега су тела оштећених по налогу тужиоца упућена у ИСМ ради обдукције. Увиђај је завршен дана 02.03.2015. године у 14,50 часова.

Увидом у извештај ПУ за град Београд – Дежурне службе – Командно оперативног центра од 02.03.2015. године утврђено је да је [REDACTED] из Београда, ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] дана 02.03.2015. године у 10:11 часова са мобилног телефона број [REDACTED] позвао телефон „Система 192“ и саопштио: „Молим вас хитно дођите у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] моја супруга и њена мајка су се поубијале. Супруга је у купатилу сва крвава, а и ташта је крвава, лежи на кревету. Имам малу децу, не знам шта да радим.“ Обавештење је евидентирано у електронски дневник догађаја под редним бројем 103807/2015 и прослеђено ПС Врачар.

Из потврде ПУ за град Београд – Одељења за увиђајно-оперативне послове од 02.03.2015. године утврђено је да су од [REDACTED] одузети следећи предмети: један лап-топ рачунар марке „Compaq Presario CQ 56“ са пуњачем и торбом, једно црно кућиште компјутера „мулти компјутер систем“, један дигитални фотоапарат марке „Никон“ са меморијском картицом од 4 ГБ, један мобилни телефон марке „Самсунг“ модел [REDACTED] ИМЕИ број [REDACTED] са СИМ картицом серијског броја [REDACTED], један мобилни телефон марке „Самсунг“ модел [REDACTED] ИМЕИ број [REDACTED] са СИМ картицом серијског броја [REDACTED] позивног броја [REDACTED] један мобилни телефон марке „Самсунг“ тип [REDACTED] ИМЕИ број [REDACTED] са СИМ картицом и један мобилни телефон марке „Самсунг“ тип [REDACTED] ИМЕИ број [REDACTED] са СИМ картицом.

Увидом у отпусно писмо ВМА – Центра за контролу тровања – Клинике за ургентну и клиничку токсикологију од 04.03.2015. године утврђено је да је окривљена Викторовић Теодора примљена у клинику дана 02.03.2015. године у 13,50 часова због акутног самотровања психоактивним лековима и етанолом и да је претходно доведена колима хитне помоћи у токсиколошку амбуланту у 10,55 часова у пратњи полиције где је при првом прегледу констатовано да је стање свести на нивоу дубоке сомноленције/сопора, да је неконтактибилна, повремено екстремно агитирана и хостилног понашања према особљу, немирна у постељи, умерено тахипноична. Такође је констатовано да је слабије остеомускуларне грађе и ухрањености и да на кожи и видљивој слузници нема знакова свежег повређивања. Токсиколошко - хемијским анализама утврђено је присуство 3,65 промила етанола тј. алкохола из алкохолних пића, лека из групе антиепилептика – бензодиазепина (Ривотрил – клоназепам) и лека из групе тетрацикличних антидепресива (Миансерин – миансерин), док су налази на присуство опијата, кокаина, канабиноида, МДМА и амфетамина негативни. Дана 03.03.2015. године психијатар је констатовао да је окривљена будне свести, оријентисана, сарадљива, да доминира анксиозно депресивна симптоматологија ендореактивне генезе, без дисоцијалних елемената, да се не региструју нецрептивне дисторзије ни делузиони феномени. Констатована је снижена фрустрациона толеранција, слободност реаговању по типу „acting out“, снижени ВДЦ без суицидалних, хомицидних и виолентних идеја и тенденција. Постављена је дијагноза Т42.7, Ф43.2, Ф32, Ф60.3 и susр.Ф19. На основу свега је закључено да се код пацијенткиње радило о акутној интоксикацији алкохолом и наведеним лековима и да је примењеном терапијом дошло до потпуног опоравка, те да је лечење завршено без акутних компликација и да је отпуштена без потребе за даљим токсиколошким лечењем, у пратњи полиције.

Из извештаја Градског центра за социјални рад – Одељења Врачар од 05.03.2015. године утврђено је да се породица [REDACTED] налази на евиденцији од октобра 2012. године на основу захтева суда за достављање налаза и мишљења у поступку вршења родитељског права над мал. [REDACTED] (рођеним 10.03.2011. године) по тужби [REDACTED] којом је захтевао да му је мал. [REDACTED] повери на бригу и старање. Родитељи мал. [REDACTED] Теодора Викторовић и [REDACTED] живели су у ванбрачној заједници од 2007. године до августа 2012. године када је супруг напустио ванбрачну заједницу и стан у којем су заједно са њима живеље и Теодорина мајка [REDACTED] и баба [REDACTED] које су се противиле обнављању ванбрачне заједнице. Истовремено је центру за социјални рад стигао и захтев ИМЗ за доставу социјалне анамнезе за Теодору Викторовић која се у тој установи налазила на третману од алкохолизма који је у том тренутку самовољно напустила. Дана 26.11.2012. године

█ е дао изјаву да повлачи тужбу за вршење родитељског права и да су се супружници помирили и договорили да наставе заједнички живот у ул. █ а да Теодора настави лечење од алкохолизма и опијата. О свему је сачињен План услуга који је обавезивао Теодору да се редовно тестира и да доставља резултате органу старатељства, тако да је она у периоду од 2012. до 2014. године двомесечно извештавала центар о свом психичком стању, контролама у Дому здравља Врачар и апстиненцији од алкохола и опијата. На контроле се јављала редовно, резултати су били негативни и ситуација међу супружницима је бивала све боља, али нису желели да прихвате сугестије да породица напусти стан на Врачару због константно лоших односа између супружника и Теодорине мајке и бабе. 20.08.2014. године рођена је █ након уредне трудноће током које је Теодоре достављала извештаје да је негативна на алкохол и опијате и два налаза психијатра. Након догађаја од 02.03.2015. године орган старатељства је по хитној процедури збринуо мал. █ и █ у породицу блиских сродника, стрица и његове супруге.

Увидом у налаз и мишљење Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 14.05.2015. године утврђено је да је извршено ДНК вештачење ради утврђивања неспорних ДНК профила окривљене Викторовић Теодоре, █ њиховог упоређивања са ДНК профилима добијеним из биолошких трагова који су узети приликом форензичког прегледа лица места, те да је утврђено да је ДНК материјал из узорак #4, #5, #8, #12, #13, #18, #19, #20 и #21 (крв у виду прскотине затечене на зиду изнад главе пок. █ крв на зиду наспрам улазних врата трапезарије, крв на ивици врата трапезарије у пределу браве, поднокатни брисеви са леве и десне руке пок. █ мрља крви на тканини-прекривачу, мрља крви на десном рукаву горњег дела тренерке беж боје), као и апсолутно већински ДНК материјал из узорка #24 (мрља крви на левом рукаву горњег дела тренерке беж боје) пореклом од пок. █ ДНК материјал из узорак #1, #2, #3, #10 и #28 (крв у виду локве затечене поред кревета █ крв у виду прскотине затечене на десном бочном зиду поред кревета █ крв у виду прскотине затечене на зиду у правцу кревета █ поднокатни садржај леве руке █ и мрља крви са средине десне стране сечива сатаре), као и апсолутно већински ДНК материјал из узорак #11, #22 и #23 (поднокатни садржај десне руке █ мрља крви на левом рукаву горњег дела тренерке беж боје) пореклом је од пок. █ У ДНК профил узорка „22 (мрља крви на левом рукаву горњег дела тренерке беж боје) уклапа се и ДНК профил пок. Ђукић Љиљане, па се ни њен допринос овом узорку не може искључити. ДНК материјал из узорак # 14 и #15 (поднокатни садржај леве и десне руке █ је пореклом од █. ДНК материјал из узорак #6 (мрља крви на поду купатила) и #9 (опушак цигарете у купатилу), као и већински ДНК материјал из узорак #7 (мрља крви на ободу лавабоа купатила) и #17 (поднокатни садржај десне руке Викторовић Теодоре) је пореклом до Викторовић Теодоре. ДНК профил узорка #16 (поднокатни садржај леве руке Викторовић Теодоре) је слаб и парцијалан и већински пореклом од Викторовић Теодоре. █ је допринео настанку узорак #25 (унутрашња страна горњег дела тренерке беж боје) и #32 (доња половина леве стране дршке сатаре даље од сечива) у чије ДНК профиле се уклапају и ДНК профили пок. █ пок. █ и Викторовић Теодоре, али с обзиром на блиско сродство пок. █ пок. █ и Викторовић Теодоре и на природу мешаних ДНК профила ових узорак није примењена статистичка обрада резултата у смислу њиховог доприноса наведеним узорцима. У ДНК профиле #26, #27, #29, #30 и #31 (трагови са

сечива и дршке сатаре) уклапају се и ДНК профили [REDACTED] и пок. [REDACTED]

Из извештаја ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 02.03.2015. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом утврђено је да је дана 02.03.2015. године обављен форензички преглед лица места у Београду у ул. [REDACTED] број [REDACTED] у стану број [REDACTED] и да су пронађени и фиксирани следећи трагови: траг број 1/1 – леш [REDACTED] затечен на кревету у спаваћој соби у лежећем положају окренут на десни бок са повредама у пределу главе, са ког леша је стерилним штапићима са ватом узета неспорна крв [REDACTED] траг бр. 1/2), поднокатни брис са леве руке (траг бр. 1/3) и поднокатни брис са десне руке (траг бр. 1/4); траг број 2 – траг црвене боје налик на крв у виду локве затечен на поду поред кревета са кога је узет узорак; траг број 3 – траг црвене боје налик на крв у виду прскотине затечен на десном бочном зиду поред кревета на висини од пода од 0,50 до 2,70 метара са кога је узет узорак; траг број 4 – траг црвене боје налик на крв у виду прскотине затечен на зиду у правцу кревета на висини од пода од 0,50 до 2,70 метара са кога је узет узорак; траг број 5/1 – леш [REDACTED] затечен на кревету у трпезарији у лежећем положају окренут на леви бок са повредама у пределу главе, са ког леша је стерилним штапићима са ватом узета неспорна крв [REDACTED] (траг бр. 5/2), поднокатни брис са леве руке (траг бр. 5/3) и поднокатни брис са десне руке (траг бр. 5/4); траг број 6 – траг црвене боје налик на крв у виду прскотине затечен на зиду изнад главе пок. [REDACTED] на висини од пода од 0,20 до 1,80 метара са кога је узет узорак; траг број 7 – траг црвене боје налик на крв затечен на зиду наспрам улазних врата трпезарије на висини од пода од 0,20 до 1,80 метара са кога је узет узорак; траг број 8 – сатара са дрвеном дршком на којој су видљиви трагови црвене боје налик на крв затечена на поду купатила дужине 43 цм (дршка 15 цм, ширина сечива 10,5 цм) која је на лицу места размерно фотографисана; траг број 9 – траг црвене боје налик на крв у виду мрље затечен на поду купатила поред сатаре са кога је узет узорак; траг број 10 – траг црвене боје налик на крв у виду мрље затечен на ободу лавабоа купатила са кога је узет узорак; траг број 11 – опушак цигарете марке „Пал Мал“ затечен на ободу лавабоа купатила; траг број 12 – траг црвене боје налик на крв затечен на ивици врата трпезарије у пределу браве са кога је узет узорак; траг број 13 – траг црвене боје налик на крв затечен на доњем делу прекривача у пределу ногу пок. [REDACTED] размерно фотографисан, са кога је узет узорак заједно са делом тканине прекривача. У ходнику стана на поду је затечена пвц кесица са више лекова која је фотографисана и изузета са лица места. На лицу места су са леве и десне руке [REDACTED] на стерилним штапићима са ватом узети поднокатни брисеви (траг бр. 15/1 и 15/2). Лице места је фотографисано у затеченом стању. Са лица места су изузети мобилни телефони, рачунарска и видео опрема, а улазна врата су запечаћена уз обавештење о забрани уласка. [REDACTED] у превезени у ИСМ ради обдукције. На ВМА су стерилним штапићима са ватом узети поднокатни брисеви са леве и десне руке Викторовић Теодоре (траг бр. 16/1 и 16/2). Из гардеробе ВМА узета је гардероба Викторовић Теодоре и то: траг број 17/1 – дуксерица са капуљачом сиве боје са траговима црвене боје налик на крв; траг број 17/2 – доњи део пијаме сиве боје са траговима црвене боје налик на крв; траг број 17/3 – панталоне теџет – плаве боје; траг број 17/4 – каиш.

Увидом у обдукциони записник Института за судску медицину „Милован Миловановић“ С. 0210/2015 од 03.03.2015. године утврђено је да је смрт оштећене Ђукић Иванке насилна и да је наступила услед разорења можданог ткива и већег

губитка крви из пресечених крвних судова у простору секотина главе, нанесених вишекратним дејством оштрице јако замахнутог механичког оруђа. Ране на глави су секотине које захватају кожу, поткожно ткиво, кости, тврду мозданицу и моздано ткиво. Токсиколошком анализом узорака биолошких течности пок. [REDACTED] (крви, стакластог тела и урина) нису детектовани етил и метил-алкохол нити лекови и дроге, осим присуства антихипертензива квинаприла у урину.

Из обдукционог записника Института за судску медицину „Милован Миловановић“ С. 0211/2015 од 03.03.2015. године утврђено је да је смрт оштећене [REDACTED] насилна и да је наступила услед разорења мозданог ткива и већег губитка крви из пресечених крвних судова у простору секотина главе, нанесених вишекратним дејством оштрице јако замахнутог механичког оруђа. Ране на глави и рукама су секотине које захватају кожу, поткожно ткиво, кости, тврду мозданицу и моздано ткиво. Токсиколошком анализом узорака биолошких течности пок. [REDACTED] (крви, стакластог тела и урина) нису детектовани етил и метил-алкохол нити лекови и дроге.

Увидом у налаз и мишљење вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 09.06.2015. године утврђено је да су повреде које су дана 02.03.2015. године задобиле [REDACTED] и [REDACTED] директној узрочној вези са наступањем смртног исхода, односно да је смрт обе оштећене насилна и да је наступила услед разорења мозга и губитка крви из пресечених крвних судова у простору бројних секотина главе нанесених дејством оштрице механичког оруђа. Повреде главе и код [REDACTED] и код [REDACTED] настале су вишекратним дејством оштрице јако замахнутог и тешког оруђа у које се може убројити и сатара са карактеристикама наведеним у списима. На основу броја рана, њихове локализације и релативно блиског међусобног распореда произлази да су повреде и код [REDACTED] и код [REDACTED] нанесене са по најмање пет узастопних снажних удараца у главу сечивом сатаре, дакле једна за другом, у релативно кратком временском интервалу тако да се редослед њиховог наношења не може поуздано утврдити. Изузетак чини рана – секотина у десном чеоно-образном пределу [REDACTED] за коју се може са вероватноћом закључити да је, с обзиром на присуство нанетог ткива мозга у простору њеног образног сегмента, нанесена као једна од последњих у низу. Локализација и друге карактеристике рана на телу [REDACTED] с једне стране, и распоред и карактеристике трагова крви у трпезарији, указују да је исте задобила на кревету у лежећем положају ослоњена левим боком, док је десна половина њене главе била изложена повредном оруђу које је повредилац могуће држао са обе руке налазећи се изнад њене главе, односно са растојања мањег од дужине испружене руке повредиоца увећане за дужину повредног оруђа. Плитке секотине на десној руци [REDACTED] као и секотине на врховима прстију њене леве руке немају карактер одбрамбених повреда и исте су највероватније нанесене у току наношења повреда главе у позицији у лакту савијене леве руке и опружених прстију леве шаке на коју се ослањала лева страна главе, односно у лакту савијене десне руке која се налазила у близини десне стране главе. Локализација и друге карактеристике рана на телу [REDACTED] с једне стране, и распоред и карактеристике трагова крви у соби, с друге стране, указују да је исте задобила на кревету у лежећем положају ослоњена десним боком, док је лева половина њене главе била изложена повредном оруђу које је повредилац, слично као и у случају наношења повреда [REDACTED] могуће држао са обе руке налазећи се изнад главе [REDACTED] односно са растојања мањег од дужине испружене руке повредиоца увећане за дужину повредног оруђа. Првозадобијена у низу узастопно

наношених повреда главе и мозга, како код [REDACTED] тако и код [REDACTED] условила је тренутни губитак свести уз немогућност извођења било каквих активних покрета делова тела. Одсуство повреда које би по свом карактеру указивале да су жртве очекивале напад (подизање руку у циљу заклањања главе, те у циљу хватања шаком/шакама повредног оруђа) указују на изненадност и за жртве неочекиваност напада од стране повредиоца. Упадљива сличност карактера задобијених повреда и код једне и код друге жртве, указују да су исте нанесене истим повредним оруђем, од стране једног – истог извршиоца. На основу свега наведеног може се закључити да су карактеристике повреда установљених обдукцијом тела пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] конзистентне са изјавом окривљене Викторовић Теодоре о начину њиховог настанка.

Из допунског налаза и мишљења вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 24.06.2015. године утврђено је да све повреде главе код [REDACTED] код [REDACTED] представљају секотине које су нанесене вишекратним дејством оштрице активно замахнутог механичког оруђа, у шта се могу обројити и ударици оштрицом сатаре са карактеристикама наведеним у списима. Све секотине главе и код [REDACTED] код [REDACTED] у отварале лобањску дупљу и појединачно процењене у време наношења представљале су тешку телесну повреду опасну по живот, а у свом укупном дејству чиниле су смртоносну телесну повреду. Повреде на десној руци и на врховима прстију леве шаке [REDACTED] су плитке секотине коже и поткожног меког ткива које су, како појединачно процењене тако и у свом скупном дејству, у време наношења представљале лаку телесну повреду. Све претходно наведене повреде на телу, како код [REDACTED] тако и код [REDACTED] у укупном дејству процењено и у време наношења, представљале су смртоносну телесну повреду.

Увидом у налаз и мишљење комисије вештака у саставу др Александар Милошевић – специјалиста психијатрије и судске психијатрије и проф. др Нада Јанковић – специјалиста клиничке психологије од 19.03.2015. године утврђено је да је код окривљене Викторовић Теодоре евидентиран емоционално-нестабилни поремећај личности – импулсивни тип (Ф60.3) уз присуство депресивне епизоде (Ф32), а конзумирање алкохола је на нивоу штетне злоупотребе без развоја синдрома зависности те није предложена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара. У време извршења кривичног дела код окривљене је био присутан кумулирани негативни емоционални став према оштећенима, субјективни доживљај озлојеђености и оштећености, као и фрагментно сећање које може имати елементе дисоцијативног (потискивања непријатног), а након критичних околности конзумирала је већу количину алкохола и лекова, тако да је код ње било присутно емоционално узбуђење и агресија али не и дезорганизација личности. Због наведеног је *tempore criminis* способност окривљене да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима била смањена али не битно.

Из медицинске документације окривљене Викторовић Теодоре утврђено је да је окривљена лечена у Специјалној болници за болести зависности и друге психијатријске болести "Лоријен" у јуну 2007. године због хероинске и алкохолне зависности, као и у априлу 2011. године и у периоду 22.-28.09.2011. године због алкохолне зависности. У Институту за ментално здравље окривљена је лечена током 2000. године, као и 2012. године због политоксикоманије уз терапију лековима Ривотрил, Толвон и Бенседин и констатацију да је све време у отпору према лечењу, да је "условљена" лечењем од стране супруга који се обратио Центру за социјални рад након инцидентног понашања и да је отпуштена на сопствени захтев против мишљењу сарадника у лечењу (супруга и

мајке), након чега је прегледана у кабинету за перинаталну психијатрију због трудноће када је констатовано да се одржава ремисија. Такође је окривљена лечена на одељењу неуропсихијатрије Дома здравља "Врачар" током 2012. године, 2013. године и 2014. године када је одлазила на повремене контролне прегледе од којих је последњи преглед обављен 12.02.2015. године. У Специјалној болници за болести зависности евидентиран је само један долазак окривљене дана 11.12.2014. године у саветовалиште, али није евидентирана као пацијент те установе.

Увидом у допунски налаз и мишљење комисије вештака у саставу др Александар Милошевић – специјалиста психијатрије и судске психијатрије и проф. др Нада Јанковић – специјалиста клиничке психологије од 11.12.2015. године утврђено је да су вештаци навели да се афективно стање окривљене Викторовић Теодоре критичном приликом може схватити као јака емоција љутње (срџбе, озлојеђености, раздражености) која је композит изремећених односа у дужем периоду, али и испровоцирана вређањем од стране оштећене самом критичном приликом. Окривљена је вербализовала страх за сигурност себе и блиских особа (бебе) који се, такође испољавао не само као тренутни, него и као континуирани субјективни доживљај узнемиравања тј. пролонгирано осећање несигурности, стрепње у вези са понашањем оштећене. И страх услед доживљаја континуираних напада, као и стање љутње, посебно су афективно стање тј. стање јаког узбуђења када учинилац не може нормално да се понаша и не може потпуно да контролише своје поступке, али које само по себи не доводи до неурачунљивости или битно смањене урачунљивости јер се не квалификује као душевно обољење или душевна поремећеност. Окривљена је *tempore criminis* у такво стање доведена не само својом кривицом (комбинација лекова и алкохола) већ и понашањем оштећене (мајке) које је доживела као угроженост и вређање а који су били релевантни за јаку раздраженост, с напоменом да су том приликом изостали други психопатолошки садржи у смислу душевне болести, заосталог душевног развоја или какве друге тешке душевне поремећености (који би представљали психолошки и биолошки основ за битно смањење или искључење урачунљивости). Комбинацију алкохола и таблета је окривљена, према сопственим наводима, користила и раније у функцији стабилизације, а не дестабилизације расположења и понашања, са искуством "упадања у црне рупе". Такође је наведено да су психичке промене честе код особа које користе комбинацију лекова и алкохола јер се њиховим коришћењем може појавити изузетно агресивно понашање или напади беса, а бес узрокује деструктивност и тешкоће контроле понашања, при чему постоји свест о споредним ефектима (с обзиром да је окривљена навела да се приликом коришћења комбинације алкохола и лекова осећала опуштено, да је била јача и да је у себи имала беса и снаге које је у том тренутку смела да испољи, као и да је знала да потом долази "црна рупа", јер је и раније користила комбинацију алкохола и лекова како би имала снаге за нешто). Изнето је мишљење да нема индикација за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења окривљене јер је успостављена ремисија у заштићеним условима.

У свом изјашњењу на главном претресу од 12.04.2016. године вештак др Нада Јанковић је навела да је код окривљене Викторовић Теодоре у тренутку извршења кривичног дела у односу на мајку постојала кулмулација афекта условљеног континуираним поремећајем породичних односа и афекта на конкретну провокацију од стране мајке, с тим што тај афекат условљен дуготрајним поремећајем породичних односа није био тако високог интензитета непосредно пре самог вербалног конфликта са мајком али је код оптужене постојао константан осећај угрожености, оштећености,

обезвређености и тог јутра је конкретна провокација од стране мајке била "окидач". Конкретан вербални сукоб са мајком тог јутра сам по себи не би довео до толико високог степена емоције љутње и беса да претходно није постојао дуготрајни поремећај породичних односа, коме је с једне стране допринела и сама окривљена, односно нестабилни поремећај њене личности који је довео до тога да она није имала конструктиван приступ у смислу решавања проблема или изласка из средине у којој такав однос постоји, као и диспозиционе слабости окривљене у смислу њених капацитета за импулсивно понашање. Код окривљене не постоје потребни клинички маркери који би указивали на то да је у моменту извршења кривичног дела она била у стању привремене душевне поремећености, с обзиром да она том приликом није угрозила ни себе ни своје дете него је агресивност испољила према мајци тј. само према ономе према коме је осећала љутњу, као и да је у том тренутку имала одређени степен контроле понашања и није јој искључена способност перцепције, мишљења и сећања на тај догађај. Као што је окривљена и сама навела у својој одбрани, она је и раније користила алкохол или лекове када би осећала високу тензију односно високу анксиозност и то је на неки начин за њу био "спас" од тог неиздрживог лошег осећаја па је на тај начин бирала дефанзивну стратегију решавања проблема, те је тако и у овој ситуацији после критичног догађаја попила већу количину алкохола и лекова. Постоје подаци да је алкохол и лекове у неутвређеној количини окривљена конзумирала и непосредно пре самог догађаја како би редуковала осећај анксиозности и то је за њу било уобичајено понашање, па се она у таквој ситуацији у првом тренутку осећала боље, храбрије и сигурније и такво дејство алкохола и лекова јој је пријало и није је дестабилизovalo, па је могуће да је то имало везе са њеном одлуком да ситуацију у породици разреши убиством, односно прекине на овакав начин тј. извршењем оваквог кривичног дела. На формирање њене личности и на образац понашања утицале су и чињенице да је била изложена малтретирању од стране родитеља, да је гледала њихове конфликте и њихово "решавање проблема" великим количинама алкохола, укључујући и ситуацију када је као дете присуствовала ситуацији у којој је мајка ножем убола оца, што је све утицало да се код ње формира сличан образац понашања и емоционално нестабилна структура личности која ради редуковања осећаја анксиозности посеже за лековима, алкохолом или хероином. Имајући у виду да је окривљена на саслушању у истрази навела да је баку лишила живота зато што јој бака никада не би опростила лишење живота њене кћерке тј. мајке оптужене, вештак је навела да је, у тренуцима након лишења живота мајке, окривљена могла да донесе такву одлуку о лишењу живота баке и да је могуће да је таква одлука више рационална него емотивна, што значи да је могуће да је окривљена у тренуцима који су непосредно претходили лишењу живота мајке и баке била више емотивна када је у питању мајка, а више рационална када је у питању бака, јер су код окривљене у време извршења кривичног дела истовремено присутни и емоција и мишљење.

У свом изјашњењу на главном претресу од 12.04.2016. године вештак др Александар Милошевић је навео да је мања количина алкохола служила окривљеној за смањење анксиозности која је била стално присутна и да је она пре критичног догађаја и то у раним јутарњи часовима унела мању количину алкохола али да се не зна тачно коју количину, што је код ње довело до подизања расположења, смањења напетости и повећања сигурности - као позитивних ефеката унетог алкохола. Стога је њена урачуњљивост у време извршења кривичног дела била смањена али не битно, имајући у виду и утицај алкохола и врсту и интензитет емоција и провоцирајући елемент у комуникацији са мајком. Објаснио је да лек "Ривотрил" служи за снижавање анксиозности а да лек "Толвон" помаже успављивању, као и да чињеница да окривљена

прецизно описује догађаје који су непосредно претходили извршењу кривичног дела значи да је, са аспекта урачунљивости, окривљена била будна, свесна, оријентисана и да су јој били очувани мишљење, пажња и перцепција.

Из налаза и мишљења комисије вештака у саставу др Бојана Кеџман – неуропсихијатар и специјалиста форензичке психијатрије и Ана Најман – специјалиста медицинске психологије од 23.05.2016. године утврђено је да из биографске експлорације произлази да је окривљена до развода својих родитеља живела са њима у турбулентним, конфликтним и отворено афресивним међусобним односима, да су оба родитеља била склона прекомерној и перманентној конзумацији алкохола, да је тај дисфункционални образац био праћен њеним занемаривањем и недовољним прихватањем, да са мајком никада није остварила емотивно близак однос, да је доминирала мајчина амбивалентност према њој, захтевност, сталне критике и потцењивања, да је мајка после покушаја суицида 1985. године престала да пије и да у породичној анамнези, осим код оба родитеља, постоји алкохолизам и код деде и бабе по оцу и стрица. Окривљена је почела са конзумацијом алкохола после осмог разреда основне школе са честим опијањем, а са 16-17 година почела је са узимањем хероина који је користила десетак година. Од 2003. године се лечи а лечења су без адекватног континуитета и поштовања медицински прописаног протокола лечења, од 2009. године јој је констатован хепатитис Ц, а 2012. године је имала рецидив са хероином, поново је конзумирала алкохол, крила га је свуда по кући и комбиновала са лековима ради редуковања стања узнемирености и напетости. Интелектуалне способности окривљене су на нивоу горњег просека, нема когнитивних оштећења, мишљење је конкретно, закључивање очувано. Анализа резултата са тестова за процену личности указује на емоционално нестабилну, егоцентричну и неодговорну особу слабо усвојених моралних норми. Слабија фрустрациона толеранација, пробој импулсивности и агресивности (ауто и хетеро усмерене) су донимирајуће у глобалном функционисању. Бунтовност и асоцијалност су праћене прецењеним идејама о себи, а ниско самоцењење и самопоуздање уз недостатак успостављених психолошких граница према себи и окружењу доводе до честих интерперсоналних конфликтних разрешавања ситуација. Окривљена има слабо развијен капацитет за учење из сопствених искустава тако да је већина маладаптивних образаца њеног функционисања репетитивног карактера. Углавном је усредсређена на задовољавање сопствених актуелних потреба и задовољстава, није у могућности да истрпи или редукује емотивну напетост која је скоро перманентно присутна, и ни у једној процени обрасца понашања није била доследна и истрајна. Манипулативност је присутна током свих животних циклуса као начин да остварује различите секундарне добити психолошке, социјалне или материјалне природе. Ниво депресивности је реактивног карактера и углавном актуелно везан за пеналну ситуацију. Пројективни материјал указује на особу емотивно гладну љубави и пажње, високе осетљивости на сваку врсту одбацивања и омаловажавања услед ранијих стресних догађаја који су исцрпили њене емотивне ресурсе личности, расположиви ресурси су ограничени, вулнерабилни и без изграђених начина и стилова за превладавање стресних и непријатних ситуација. У тест протоколу доминирају елаборације које указују на емоционално нестабилну и незрелу особу која услед немогућности да се суочи са реално тешким догађајима користи дисоцијални механизам бранећи се тако од свих непријатних садржаја (потискивање непријатног), негацију и несећање. Наведени механизми одбране омогућују јој да све непријатне садржаје „држи“ далеко од себе и на тај начин „сачува“ минималну психолошку равнотежу и функционалност. Мишљење је вештака да код окривљене није регистрована душевна болест, душевна заосталост нити привремена душевна

поремећеност, да се ради о особи са импулсивним обликом емоционално нестабилног поремећаја личности, да је на психичком плану карактеришу слабост одбрамбених снага личности, значајна количина емоционалне напетости, низак праг толеранције на фрустрације и склоност ка брзом и импулсивном решавању конфликтних ситуација. Управо такве ситуације окривљена разрешава карактеристичним механизмом одбране личности који се назива агирање а представља импулсивно и агресивно реаговање које није примерено ситуацији, при чему емоционалну напетост претвара у агресивно понашање које усмерава према другима али и према себи. Проблем контроле емоција и контроле агресије су кључни емоционални проблеми окривљене. Поред емоционалне нестабилности, окривљену карактеришу и нестабилност идентитета, што подразумева нејасне представе о себи, циљевима и склоностима, као и нестабилност интерперсоналних релација. У складу са описаном структуром личности окривљена од младости конзумира психоактивне супстанце и временом развија зависност од хероина, па након успостављања апстиненције од употребе хероина започиње са конзумацијом алкохола, седатива, антидепресива и психостабилизатора, при чему конзумација наведених супстанци има карактеристике тзв. политоксикоманске зависности са доминацијом зависности од алкохола који снижава ионако низак праг толеранције на фрустрације, инхибира контролне механизме личности и ослобађа импулсивно и агресивно деловање. Предделиктни период је карактерисан нарушавањем породичних односа и позитивних породичних веза што је праћено честим сукобима и конфликтима са мајком, што окривљена као особа са наведеним карактеристикама тешко подноси а за поремећене односе осуђује мајку. Негативан став окривљене према мајци и специфично тумачење и доживљавање мајчиних поступака код окривљене су изазвали континуирано осећање напетости и незадовољства, па таква ситуација исцрпљује њене адаптивне капацитете и у једном тренутку долази до неочекиваног импулсивног и агресивног реаговања које се завршава критичним догађајем. Анализа деликтне ситуације указује да се окривљена налазила у фази политоксикоманске зависности и у стању једноставне алкохолне опијености и омамљености антидепресивима и анксиолитицима. Имајући у виду описану структуру личности и развијену политоксикоманску зависност, затим предделиктни период испуњен континуираном емоционалном напетостју, као и стање једноставне алкохолне опијености и омамљености антидепресивима и анксиолитицима у време критичног догађаја, мишљење је вештака да су код окривљене способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно. Описани импулсивни облик емоционално нестабилног поремећаја личности не представља душевну болест, а с обзиром да је окривљена у пеналним условима успоставила апстиненцију од употребе психоактивних супстанци, то мера безбедности медицинског карактера није индикована.

У свом изјашњењу на главном претресу од 31.05.2016. године вештак др Бојана Кеџман је навела да је налаз и мишљење комисије чији је она члан од 23.05.2016. године највише сагласан са основним налазом и мишљењем претходне комисије вештака од 19.03.2015. године и да није познато из ког разлога је тај претходне комисије делимично промењен у виду допунског налаза и мишљења од 11.12.2015. године и у виду изјашњења судских вештака на главном претресу од 12.04.2016. године. Навела је да је сагласна са мишљењем др Александра Милошевића из претходне комисије о томе да је окривљена у време критичног догађаја била у стању у ком јој је урачунљивост била смањена али не битно, као и са проценом да је окривљена емоционално нестабилна личност. Претходна комисија вештака је у свом основном налазу говорила о емоционалној напетости а не о афекту, а афекат се први пут помиње у њиховом допунском налазу и мишљењу од 11.12.2015. године и у изјашњењу судског вештака др

Наде Јанковић на главном претресу од 12.04.2016. године, па се само у том делу налаз и мишљење друге комисије не слаже са њиховим тј. чланови друге комисије се не слажу са мишљењем о присуству афекта код окривљене. Имајући у виду да је окривљена личност са наглашеним проблемима у контроли агресивних и импулсивних реакција, цео критични догађај је последица њене импулсивне а не афективне реакције јер је критични догађај резултат пражњења напетости кроз импулсивно реаговање с обзиром да је такво реаговање иначе њен механизам одбране и основна црта њене личности. Навела је да сматра да окривљена није реаговала у стању афекта зато што, за разлику од повишене емоционалне напетости, афект постоји у ситуацији када постоји неки јак спољашњи надражај и јак осећај угрожености и када се у такво стање долази нагло и изненадно а затим такво стање кратко траје, док за разлику од тога у конкретном случају не постоји спољашњи надражај који би говорио у прилог постојању афекта. Окривљена има карактеристични механизам одбране личности који се назива агирање тј. импулсивно и агресивно реаговање које није примерено ситуацији, а то се управо односи и на конкретан случај када је њена реакција у виду предузимања радњи извршења овог кривичног дела била непримерена ситуацији и управо због тога је њена реакција била импулсивна а не афективна. Њено импулсивно и агресивно реаговање које се завршило критичним догађајем било је неочекивано у смислу неочекиваног испољавања толиког степена агресивности у виду лишавања живота двоје оштећених, а не у смислу психичког стања окривљене. Њене импулсивне реакције постоје и у другим сверама њеног живота и то како према себи тако и према другима, а то је последица њене структуре личности односно њене неспособности да контролише импулсе, па се у том контексту јавило и конзумирање психоактивних супстанци које је само по себи аутодеструктивно. Управо то што у провокативним ситуацијама код окривљене долази до раста емоционалне напетости до високог нивоа значи да није у питању афективно стање већ да је то тренутак када долази до њене импулсивне реакције у виду „пражњења“. Вештак је изнела мишљење да је примедба мајке упућена окривљеној тог јутра била „окидач“ за овакву импулсивну реакцију окривљене, при чему је вештак имала у виду и то да су лоши односи са мајком држали окривљену стално напету, да је у таквој ситуацији она користила алкохол и лекове, да је окривљена по структури емоционално нестабилна личност, да се лечила од депресије (Ф.32) и да је у време критичног догађаја имала менструални циклус, али сви ти фактори у sadeјству нису довели до афекта нити је у конкретном случају та примедба мајке тог јутра за окривљену била нагла и изненадна у смислу спољашњег надражаја. У конкретном догађају је конзумирање мање количине алкохола и лекова, на начин како је окривљена навела у својој одбрани а који се односи на период непосредно пре предузимања радњи извршења, довело до тога да се откоче њени механизми контроле и да дође до испољавања такве импулсивне реакције као што су радње извршења овог кривичног дела јер је то допринело да окривљена још брже и импулсивније реагује, а такав утицај алкохола и лекова је за њу био предвидив с обзиром да их је и раније користила и да је знала како њихово конзумирање мења начин њеног реаговања и то је и сама описивала у својој одбрани наводећи да јој је то давало осећај сигурности. У том погледу постоји разлика између налаза и мишљења друге комисије вештака и налаза и мишљења прве комисије вештака, с обзиром да је прва комисија у свом основном мишљењу навела да окривљена у том периоду није била зависник од употребе алкохола или других психоактивних супстанци. Међутим, прва комисија вештака је у свом допунском мишљењу навела да окривљеној није потребно лечење због тога што се налази у принудној апстиненцији, па су такви наводи основног и допунског налаза прве комисије контрадикторни јер навођење принудне апстиненције говори о постојању зависности. С тим у вези вештак је навела да је импулсивно и агресивно реаговање окривљене

првенствено последица карактеристика њене личности које постоје и без конзумирања алкохола и лекова, али се боље и лакше контролишу без употребе алкохола, јер када такво реаговање не би зависило од карактеристика личности онда би импулсивно и агресивно реаговали сви људи који на тај начин конзумирају алкохол и лекове, а то није случај.

Након предочавања изјашњења вештака др Наде Јанковић и др Александра Милошевића са главног претреса, вештак др Бојана Кеџман је навела да психолог (тј. др Нада Јанковић) не може да се изјашњава о привременој душевној поремећености нити о урачунљивости окривљене јер је то домен психијатрије. Такође је навела да се слаже са мишљењем вештака др Александра Милошевића да чињеница да је окривљена прецизно описивала догађаје који су непосредно претходили извршењу кривичног дела значи да је била будна, свесна, оријентисана, са очуваним мишљењем, пажњом и перцепцијом, односно да су те функције биле код ње небитно редуковане с обзиром да јој је урачунљивост била смањена али не битно. Такође је навела да је вештак др Александар Милошевић у свом изјашњењу навео да је урачунљивост била смањена али не битно због утицаја алкохола, провоцирајућег елемента у комуникацији са мајком, врсте и интензитета емоција окривљене, што значи да је и он говорио о емоцијама односно о емоционалној напетости а не о афекту, јер су то две различите ствари. Истакла је да се не слаже са мишљењем чланова прве комисије да је могуће да је окривљена у односу на лишење живота једне од оштећених поступала емотивно а у односу на лишење живота друге оштећене рационално, или обрнуто тј. без обзира на редослед, јер сматра да се ради о једном делу тј. о једној ситуацији и једном догађају који је временски и просторно представљао целину и који је кратко трајао, па је с тим у вези могуће изјашњавање само о једној урачунљивости. Што се тиче свих претходно наведених фактора који су утицали на њено психичко стање у смислу повишене емоционалне напетости, вештак је изнела мишљење да је под утицајем истих фактора окривљена извршила оба убиства и да у периоду између та два убиства није могло да дође до прекида те напетости, тим пре што је она имала исти однос према баки у смислу да је мајку и баку доживљавала као да су „на истој страни“, па је конкретном приликом извршила један атак. Даље је навела да се не слаже с мишљењем прве комисије о томе да је мање дејство алкохола и лекова стабилизовало окривљену јер се она осећала храбријом, већ сматра да је то осећање храбријом уствари откочило њене механизме контроле. Сложила се с мишљењем да су у ситуацији када се наставља са конзумирањем алкохола и лекова у већој количини могуће “црне руке” тј. “прекид филма” односно празнина у виду несећања неких детаља догађаја и изнела мишљење да је то сигуран знак зависности од употребе алкохола.

У свом изјашњењу на главном претресу од 31.05.2016. године вештак Ана Најман је навела да се у потпуности слаже са изјашњењем судског вештака др Бојане Кеџман и додала да је налаз и мишљење од 23.05.2016. године дат на основу увида у судски спис, заједничког и појединачног прегледа окривљене, обављеног психолошког тестирања окривљене и заједничке консултације. Навела је да је сагласна са мишљењем психолога др Наде Јанковић из претходне комисије у делу који се односи на структуру личности окривљене, али да се не слаже са изјашњењем колегинице др Наде Јанковић са главног претреса у вези са постојањем “раздражености” јер тај термин припада судској квалификацији и терминологији а не психолошкој, као ни са раздвајањем две радње извршења о којем је говорила др Јанковић јер то излази из оквира описа личности окривљене Викторовић Теодоре. Вештак је навела да, по њеном мишљењу, није довољно апострофирана чињеница која се односи на дисфункционалност породице окривљене Теодоре, која има своје трајање и није настала у периоду непосредно пре

критичног догађаја већ постоји још од Теодориног развоја и њеног односа са свим члановима породице, почев од родитеља, деде, бабе до супруга, и то је ситуација у којој се свако од чланова породице држао својих позиција и нико није отварао могућност одступања од тога. У том смислу, та чињеница је битна јер у контексту тренутака који су претходили предузимању радње извршења узајамно вређање између окривљене и мајке није у конкретном догађају представљало неку новину у њиховој комуникацији већ њихов уобичајени начин комуникације. Такође је навела да сматра да је ирелаванта садржина изјаве коју је мајка окривљене упутила тог јутра окривљеној у смислу примедбе, јер је то могла да буде и реченица: "Зашто си ставила шољу на то место?", с обзиром да због импулсивности као карактеристике личности, окривљена реагује на сваки подражај било које врсте, без обзира на садржину саме изјаве, односно окривљена у таквим ситуацијама не реагује из увређености већ реагује импулсивно и услед ослабљене фрустрационе толеранције, а то би значило смањене могућности за толеранцију свих фрустративних ситуација и догађаја које су последица њене структуре личност и утицаја алкохола који ту слабост окривљене још више потенцира.

Вештак др Александар Милошевић је у свом изјашњењу на главном претресу од 05.12.2016. године навео да је упознат са налазом и мишљењем друге комисије вештака и са изјашњењима чланова те комисије на главном претресу, те да између налаза две комисије вештака нема неслагања у погледу оцене урачунљивости окривљене с обзиром да су обе комисије дале налаз и мишљење да је окривљена била у стању урачунљивости која је била смањена али не битно. Неслагање између налаза две комисије вештака постоји у погледу утврђивања чињенице да ли је у време критичног догађаја окривљена била зависна од употребе алкохола или не, јер је његово мишљење да окривљена није била зависна од употребе алкохола пошто алкохол није користила стално већ повремено у тренуцима напетости. Такође је навео да није сагласан са мишљењем вештака др Бојане Кеџман да је радња извршења била импулсивна већ сматра да је била афективна јер је, по његовом мишљењу, емоционална напетост исто што и афекат али се у конкретном случају не ради о неком патолошком афекту који би довео до битно смањене урачунљивости. Афекат је постојао код окривљене у време лишења живота обе оштећене, односно афекат је почео у тренутку кад је почела радња лишења живота прве оштећене а завршио се када се завршила радња лишења живота друге оштећене. Пошто су у том тренутку у стану били присутни и беба окривљене и пас, а окривљена се зауставила после лишења живота баке тј. није након тога повредила ни своју бебу ни пса, вештак је дао мишљење да је урачунљивост окривљене била смањена али не битно. Да је окривљена након лишења живота баке повредила своју бебу или пса, вештак би био мишљења да је њена урачунљивост битно смањена, а можда чак и потпуно искључена.

Вештак др Бојана Кеџман је у свом изјашњењу на главном претресу од 05.12.2016. године изнела мишљење да се код окривљене ради о политоксикоманској зависности и да је она дугогодишњи зависник јер је лечена од зависности од опојне дроге па је након тога користила више врста психоактивних супстанци а у време притварања је користила алкохол и последњи пут се тим поводом обраћала лекару у фебруару 2015. године. Из медицинске документације окривљене произлази да се она лечи од 2000. године од зависности од опојне дроге, да сви налази од 2012. године до 2015. године говоре о зависности од алкохола и да јој је преписана терапија за зависнике од алкохола, а у извештајима лекара се наводи иста дијагноза и терапија све до почетка 2015. године. На мишљење да је она била зависна од употребе алкохола утицала је и чињеница да је све време била под терапијом зависности од алкохола, да је

ту терапију злоупотребљавала тако што је узимала више таблета него што треба и да је терапију комбиновала са алкохолом. Осим тога, окривљена је и у притвору имала један инцидент са употребом опојне дроге, али због протеча времена није индикована мера безбедности. Такође је навела да се не слаже са мишљењем др Александра Милошевића из прве комисије о постојању афекта у конкретном случају и да се не слаже да је емоционална напетост исто што и афекат. Објаснила је да је разлика у томе што је емоционална напетост једно континуирано и дуготрајније стање, док је афекат интезивно и краткотрајно стање емоција, а афекат произлази из емоционалне напетости али није исто што и емоционална напетост. У основном налазу и мишљењу прве комисије од 19.03.2015. године наведено је да се ради о “негативном емоционалном ставу” што значи да није реч о афекту већ о ставу тј. о нечему што траје, а насупрот томе др Александар Милошевић је у изјашњењу од 05.12.2016. године рекао да је емоционална напетост квалитативно измењени афекат што би значило да су сви људи стално у неком афекту па је афекат некад квалитативно измењен а некад није, а то није тачно јер је афекат нешто што нормално не постоји у психичком статусу човека, већ се јави и нестане. Код окривљене је постојала емоционална напетост и због тога је, између осталог, и дато мишљење друге комисије да је њена урачунљивост била смањена али не битно, и у том делу нема неслагања са другом комисијом. Вештак је такође навела да радња извршења окривљене представља једну јединствену импулсивну радњу која обухвата лишење живота обе оштећене, при чему импулсивна радња није исто што и афекат.

Вештак др Нада Јанковић је у свом изјашњењу на главном претресу од 05.12.2016. године навела да се у основи слаже са основним налазом и мишљењем друге комисије од 22.05.2016. године и са мишљењем вештака Ане Најман о томе да се ради о емоционално нестабилном поремећају личности окривљене, али да то само по себи није довело до реакције окривљене у виду убиства, већ су до тога довели њени исцрпљени капацитети за контролу понашања, о чему је такође и вештак Ана Најман говорила у свом изјашњењу и основном налазу. Вештак је изнела мишљење да је код окривљене постојао афекат србце, беса, љутње а исход афекта је његово пражњење тј. лишење живота обе оштећене, при чему се окривљена ограничила на обе особе са којима је имала конфликт а не на било кога другог. У конкретној ситуацији окривљена није доживела угрожавајуће понашање од стране баке али је процењивана субјективна реалност окривљене тј. то како је она доживљава оштећене, пошто се ради о кумулираном негативном афекту који траје дуже време и који је довео до непримереног реаговања на повод. Вештак је објаснила да када је у допунском налазу и мишљењу од 11.12.2015. године навела: “Теодора Викторовић је у афективно стање доведена не само својом кривицом (комбинација лекова и алкохола) већ и понашањем оштећене (мајке) које је оптужена доживела као угроженост и тешко вређање од стране оштећене, а који су били релевантни за “јаку раздраженост”, није мислила на правни термин “јака раздраженост” већ на емоционалну раздражљивост која је квантитативна мера емоција. Дакле, када је употребљен појам “јака раздраженост” то се није односило на патолошки афекат у смислу препаста и јарости, односно то није “јака раздраженост” коју познаје закон и која се у закону користи за одређивање кривичних дела извршених на мах.

Вештак Ана Најман је у свом изјашњењу на главном претресу од 05.12.2016. године навела да се њен налаз и мишљење о структури личности окривљене не разликује се од налаза и мишљења др Наде Јанковић из прве комисије. Поновила је да је у свом изјашњењу на главном претресу од 31.05.2016. године навела да се не слаже са постојањем “јаке раздражености” која је била наведена у допунском налазу и мишљењу

прве комисије, али с обзиром да је вештак др Нада Јанковић на главном претресу од 05.12.2016. године објаснила да се то не односи на “јаку раздраженост” као правни појам, онда ни у том делу нема више неслагања. По њеном мишљењу, реакција окривљене у виду предузимања радњи извршења је производ структуре личности окривљене, односно импулсивног поремећаја личности који су оба вештака проценили на исти начин.

Из налаза и мишљења Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду од 26.04.2017. године утврђено је да је интелектуално функционисање окривљене у категорији просека, да код ње постоји емоционално нестабилни поремећај личности – гранични тип, са тешкоћама контроле понашања посебно у ситуацијама које су за њу стресне и провокативне; депресивни поремећај као и проблем зависности политоксикоманског типа - од алкохола и других психоактивних супстанци (хероина, психофармака) – који је у апстиненцији у пеналним условима. Окривљена има одлике слабости емоционалне контроле, нестабилне самопроцене, емоционалне лабилности, неконзистентности понашања, ниског самовредновања, зависности у односу на друге особе, потребе за задобијањем пажње и потврђивања у социјалној средини, осетљивости на осујећење ових потреба и на обезвређивање и интерперсонално одбацивање када може да реагује депресивно или са повишеном иритабилношћу и импулсивним испољавањем. Њен страх од антиципираног одбацивања резултира сталном несигурношћу и неизвесношћу, али и осећањем љутње према онима од којих зависи. Присутна љутња може бити потиснута страхом од напуштања или усмерена према унутра и трансформисана у аутодеструктивно понашање. Уколико се љутња испољи, одликује је изненадност и интензивност. Окривљена слабије толерише фрустрационе и стресне околности када је склона декомпензацијама по депресивно-анксиозном типу и потребно јој је улагање више напора у решавање свакодневних проблема. Злоупотреба психоактивних супстанци могућа је у сврху редукције интрапсихичке напетости и анксиозности. Злоупотреба психоактивних супстанци и развијање зависности од психоактивних супстанци, на основи специфичне структуре личности, довела је код окривљене до потенцирања наведених обележја личности и типичних образаца на плану понашања и афективитета у смислу тешкоћа адаптације на захтеве социјалне средине, смањена стабилности понашања, афективне лабилности, снижене толеранције на осујећења, смањене социјалне компетентности и зависности. Нема показатеља психотичне дезорганизације когнитивних процеса и очуван је контакт са реалитетом. Присутни су показатељи емоционалне лабилности, незрелости, вулнерабилности личности, наглашене импулсивности и слабости емоционалне контроле, услед чега су у провокативним околностима могућа импулсивна реаговања. За разумевање психичког стања и понашања окривљене *tempore criminis* потребно је анализирати истовремено интерактивно дејство свих релевантних параметара. Узимање алкохола и психофармака (антидепресива и бензодиазепина) у први мах је код окривљене довело до стања снижене анксиозности (након што је пре инкриминисаног догађаја дошло до пораста психичке напетости), па се затим анксиозност интензивирала због потребе окривљене за алкохолом уз присутну бојазан да супруг не примети да је пила. Након што је попила 1 дл водке и Толвон окривљена се и даље осећала напето, па је по изласку супруга из стана (око 07,00-07,15 часова) отишла у купатило и попила алкохол и лекове Толвон и Ривотрил. Први ефекти узимања лекова и алкохола снижавају ниво напетости, али истовремено нарушавају и когнитивне функције и механизме самоконтроле. У таквом стању окривљена је дошла у вербални конфликт са мајком која је у односу на њу испољила вербалну агресију и тај конфликт је имао улогу окидача за агресивно понашање окривљене. За разумевање интензитета

актуелно генерисаних афеката, неопходно је узети у обзир и кумулиране афекте код окривљене који су у дугом периоду генерисани агресивним понашањем од стране мајке и неподдржавајућим ставом од стране бабе. Дакле, код окривљене је у време извршења кривичног дела постојало посебно афективно стање под дејством интензивних афеката љутње и беса, како кумулираних, тако и актуелно генерисаних конфликтом непосредно пре самог деликта. Акутна интоксикација алкохолем и лековима имала је синергистичко дејство и утицала је на когнитивне функције, посебно на критичко расуђивање и антиципирање свих аспеката последица сопственог понашања; док је друго битно дејство алкохола и психофармака био њихов утицај на контролу понашања и то на терену већ постојећег поремећаја личности који, сам по себи, подразумева склоност ка импулсивном реаговању, посебно у емоционално провокативним ситуацијама. У том смислу је комбинација алкохола и лекова деловала значајно каталитички, омогућавајући лакше превођење агресивних подстицаја (генерисаних тренутним афектом) на план понашања. Стање акутне интоксикације алкохолем и лековима није реметио будност свести код окривљене али јесте реметио способност критичног мишљења и контролу понашања. Такође је код окривљене постојао и депресивни поремећај који ју је чинио вулнерабилнијом на стрес. Имајући у виду динамични однос и међусобни утицај свих релевантних фактора, дато је мишљење да је сви наведени фактори имали утицаја на психичко стање окривљене и њено понашање у смислу да су њена способност схватања свог дела и могућност одмеравања разлога “за” и “против” и антиципирања последица, као могућност управљања сопственим поступцима биле смањене у битном степену. Због постојања зависности од алкохола и других психоактивних супстанци дато је мишљење да је стручно оправдано да се окривљеној изрекне мера безбедности обавезног психијатријског лечења алкохоличара.

У свом изјашњењу на главном претресу од 11.09.2017. године вештак Проф. др Гордана Мишић – Павков (члан Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду) је навела да је налаз и мишљење од 26.04.2017. године дат на основу медицинске документације окривљене, самих списа предмета и психијатријског прегледа и психолошког испитивања окривљене. Имајући у виду списе предмета, односно исказе које је окривљена дала у овом поступку дана 04.03.2015. године и 10.12.2015. године, уочљиве су разлике у тим исказима али са судско-психијатријског становишта те разлике нису релевантне и мишљење комисије не зависи од тога који ће од тих исказа суд прихватити. У оба случаја окривљена је говорила о узимању одређене количине лекова и алкохола пре критичног догађаја и оно што је за мишљење комисије битно је разлог због ког је она узимала алкохол и наведене лекове а то је ради смањења психичке напетости тј. у циљу седације, али је њена анксиозност превазилазила дејство тих лекова и алкохола тако да она није била седирана у моменту извршења кривичног дела, већ је дошло до њеног наглог пражњења агесије. Подаци које је окривљена дала о количини попијених лекова пре самог догађаја нису релевантни, односно не би се могли прихватити са психијатријског становишта као веродостојни, а нису током поступка ни у њеним исказима ти наводи били конзистентни, тим пре што се ни из једног исказа не може утврдити динамика њиховог конзумирања, тако да на основу тога не би могло прецизно да се реконструише њено психичко стање. Такође је комисија вештака имала у виду да постоје докази да је окривљена алкохолни зависник, да је лечена од те зависности и да на то указује и терапија која јој је прописана. Такво стање је код ње довело до посебне психичке напетости непосредно пре извршења кривичног дела, а то је и имало као резултат последице на плану понашања јер оне нису исте код особа које су зависници и код особа које то нису. У предделиктном периоду њена анксиозност је расла, а истовремено је постојао поновљени конфликт са мајком по ко

зна који пут, који је по природи вербално агресиван, што је такође у конкретној ситуацији повећало њену психичку напетост и актуелно генерисало интезиван афект беса и љутње, тим пре што је у питању особа која је емоционално нестабилна и као таква склона томе, односно која има ослабљену контролу понашања у смислу ослабљене контроле афективног и импулсивног испољавања. Тај поновљени конфликт са мајком је за њу био ниподаштавајући и чињеница да је био константан тј. да је постојао у дужем временском периоду и да се понављао потпомогло је интезивнијем доживљају окривљене приликом сваког следећег таквог конфликта, а посебно кад је у питању емотивно блиска особа тј. њена мајка, тако да је окривљена временом постала преосетљива на такву врсту одбацивања и емотивног конфликта. У том смислу окривљена је своју баку доживљавала као особу која подржава њену мајку, односно такође као емоционално осујећујућу. Приликом давања налаза и мишљења комисија је имала у виду да је окривљена у једном од исказа у судском поступку описивала критични догађај као да се свих детаља сећа, а да је у другом исказу навела да се не сећа свих детаља, па је процена комисије да у оба случаја постоји непрецизно сећање што је логична последица утицаја интезивних афеката јер би, са психијатријског становишта, било нелогично да се окривљена сећа свих детаља критичног догађаја имајући у виду дејство интезивног афекта и дејство лекова и алкохола. Неспорно је да алкохол и лекови нису компромитовали њену моторику, као и да је имала будност свести, односно да је степен алкохолисаности који је констатован у медицинској документацији са ВМА код окривљене наступио након извршења кривичног дела, али у време критичног догађаја не може се прецизно утврдити њена алкохолисаност нити дејство лекова. Осим тога, у време извршења кривичног дела интезивни афекти деловали су на њу отрежњујуће, али су интезивни афекти беса и љутње сужавали свест окривљене и фокусирали њено поље свести само на одређени део реалности уз ремећење логичког мишљења и њених сазнајних функција, што за последицу има немогућност репродукције критичног догађаја у контексту једне целине, односно свих његових детаља, али код окривљене није било психотичности и није било прекида везе са реалитетом.

Вештак је даље објаснила да је окривљена имала вербални конфликт са мајком вече пре критичног догађаја а да се сам критични догађај десно ујутро, па је логично да је афект током ноћи тј. између те две конфликтне ситуације прошао, али је ујутро дошло до поновног конфликта на тај начин што се окривљеној мајка поново обратила на вербално агресиван начин речима: "Боли ме дупе за тебе...", и такав конфликт је представљао нови окидач за интезивни афект беса и љутње, јер да није било тог јутарњег конфликта са мајком тешко би се могла објаснити њена реакција у смислу предузетих радњи извршења. У понашању окривљене нема елемената планирања кривичног дела јер изостају и припремна фаза и фаза реализације и фаза након извршења кривичног дела која подразумева његово прикривање. Због постојања јаког афекта код окривљене је изостала припремна фаза у смислу размишљања о разлозима за и против извршења кривичног дела, односно за и против решавања проблема на такав начин, и због тога није у питању претежно рационална радња убиства већ је у питању претежно афективна радња убиства, али нема елемената психотичности. При томе се под "убиством" мисли на то да у психолошком смислу оба лишења живота представљају једну радњу. У односу на лишење живота њене бабе није постојао непосредно пре тога интерперсонални конфликт са бабом, нити је понашање бабе било окидач за настанак афекта код окривљене, али је баба била објекат пражњења једног те истог афективног садржаја, док за разлику од мајке и бабе дете окривљене које је било присутно није било предмет њеног афекта и из тог разлога није ни било угрожено. Моменат изласка из куће супруга окривљене тог јутра није битан за извршење

кривичног дела јер његово присуство не би спречило извршење кривичног дела, али је његово присуство било битно за узимање алкохола у комбинацији са лековима од стране окривљене јер је она то чинила у његовом одсуству. Са психијатријског становишта нису релевантни њени наводи да је непосредно пре предузимања радњи извршења имала "страх да ће јој дете остати гладно" и такви наводи окривљене се не могу прихватити јер представљају накнадну депресивну обраду. Део исказа окривљене од 04.03.2015. године који се односи на моменат лишења живота њене бабе у делу у ком је она навела да је бабу лишила живота само зато што баба не би преживела то што је окривљена урадила мајци, представља накнадну рационализацију јер у том стању тј. под дејством интезивних афеката под којима је извршила кривично дело окривљена није могла да брине и да предвиђа ни своју будућност, ни будућност своје деце, а камоли своје бабе. У првом исказу од 04.03.2015. године окривљена је изнела више детаља о самом догађају јер је тај исказ давала непосредно након догађаја и за то постоје два разлога: први, који је мање вероватан, је да је због протеча времена у каснијим фазама поступка заборављала поједине детаље, и други, који је вероватнији, је да је потискивала непријатне садржаје јер је то механизам одбране који примењују сви људи. При томе, наравно, постоји и могућност намерног изостављања појединих детаља у каснијим исказима. Због постојања јако интезивних афеката беса и љутње окривљена је у време извршења кривичних дела била у стању битно смањене урачуљивости јер су такви афекти деловали на особу код које већ постоји емоционално нестабилни поремећај личности, дијагностиковани депресивни поремећај и хронична зависност од алкохола и опијата, тако да је у питању особа која иначе има ослабљену контролу импулса и којој за импулсивну тј. агресивну реакцију треба мањи окидач. Дејство интезивних афеката у садејству са наведеним поремећајима личности довео је код окривљене до привремене душевне поремећености због које јој је урачуљивост била битно смањена. Дејство интезивних афеката је престало након лишења живота баке, односно након потпуног пражњења тих афеката. С обзиром да је окривљена особа која отежано контролише емоције и која има већи степен агесије и тих афеката беса, у њој има више аутоагесије него хетероагесије, што је у склопу зависничког и аутодеструктивног обрасца њеног понашања. Окривљена није извршила ово кривично дело услед зависности од употребе алкохола, већ је зависност од употребе алкохола само један од фактора који су на то утицали, али не доминантан. Такође, не постоји опасност да ће окривљена услед зависности од употребе алкохола да понови било које кривично дело.

У свом изјашњењу на главном претресу од 11.09.2017. године вештак др Гордана Валентина Шобот (члан Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду) је навела да је у свему сагласна са изјашњењем председнице комисије Проф. др Гордане Мишић – Павков и додала да се манипулативно понашање окривљене помиње у извештајима лекара у вези са њеним лечењем од зависности, односно да се манипулативност окривљене помиње у контексту њене мотивације за лечењем и отпора према лечењу од психоактивних супстанци и алкохола, а не у неком другом смислу. При детаљном испитивању личности окривљене и примени тестова који садрже скале социјално прихватљивих одговора добијени су резултати који указују на уредан профил, односно на одсуство манипулативних тенденција у самом приступу окривљене испитивању и вештачењу. Такође је навела да је сагласна са психолозима из претходне две комисије вештака о постојању емоционално нестабилног поремећаја личности, с тим што је комисија Судскопсихијатријског одбора дала мишљење да је у питању гранични тип тог поремећаја, а не импулсивни тип, јер је гранични тип тежи облик тог поремећаја од импулсивног типа и подразумева више удружених поремећаја који су

наведени у писаном налазу и мишљењу, а граничи се са психотичним с тим што код окривљене нису констатовани поремећаји психотичног типа.

Увидом у извештај из казнене евиденције за окривљену Викторовић Теодору утврђено је да окривљена није осуђивана.

На основу доказа који су изведени на главном претресу а у чију је извесност суд потпуно уверен и које је савесно оценио, како појединачно тако и у њиховој међусобној вези, на несумњив начин је утврђено чиниенично стање описано у изреци пресуде. Из исказа окривљене Викторовић Теодоре, исказа сведока [REDACTED] два извештаја ПУ за Град Београд – УКП – Одељења за оперативну криминалистичку технику од 02.03.2015. године о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, записника о увиђају ВЈТ у Београду Кт. 231/15 од 06.03.2015. године, два обдукциона записника Института за судску медицину „Милован Миловановић“ С. 0210/2015 и С. 0211/2015 од 03.03.2015. године, основног и допунског налаза и мишљења вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 09.06.2015. године и од 24.06.2015. године, налаза и мишљења Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду од 26.04.2017. године и исказа вештака др Гордане Мишић Павков и вештака Валентине Шобот, суд је утврдио да је окривљена Викторовић Теодора дана 02.03.2015. године у јутарњим часовима, у Београду у Улици [REDACTED] број [REDACTED] стану број [REDACTED] којем живи у заједничком домаћинству са мајком, бабом, ванбрачним супругом и двоје малолетне деце, у стању битно смањене урачунљивости, са умишљајем лишила живота више лица и то своју мајку, сада покојну, оштећену [REDACTED] и своју бабу, сада покојну, оштећену [REDACTED], при чему је била свесна свог дела и хтела његово извршење и свесна забрањености свог дела, на тај начин што је отворила врата трпезаријског дела стана, прошла кроз њега и ушла у кухињу како би припремила храну – млеко за кћерку Александру, а на чији улазак у кухињу је њена мајка сада покојна оштећена [REDACTED] која је лежала у трпезарији у кревету негодовала приговарајући окривљеној што је буди и не да да спава, након чега је окривљена из последње фиоке кухињског елемента који се налази са леве стране од шпорета узела сатару дужине 43 цм и ширине сечива 10 цм и са истом из кухиње ушла у трпезарију у којој се њена мајка налазила на кревету у лежећем положају ослоњена левим боком, пришла оштећеној изнад главе држећи дршку сатаре са обе руке, сатаром јако замахнула и оштрицом – сечивом сатаре више пута снажно ударала по глави [REDACTED] [REDACTED] задајући јој узастопне тешке телесне повреде опасне по живот у виду пет зјапећих заживотних рана – секотина главе које су отварале лобањску дупљу и биле распоређене махом у њеној десној половини од теменопотилјачног до чеоно-очно-образног предела главе, у току ког наношења наведених тешких телесних повреда наноси оштећеној и лаке телесне повреде у виду плитких секотина на десној руци у позицији у лакту савијене десне руке и секотине на врховима прстију леве руке у позицији у лакту савијене руке и опружених прстију леве шаке на који се ослањала лева страна главе, а које повреде су у свом укупном дејству чиниле смртоносну телесну повреду код сада покојне оштећене [REDACTED] чија смрт је наступила услед разорења мозга и губитка крви из пресечених крвних судова у простору бројних секотина главе, након чега је окривљена истрчала из наведене просторије затворивши врата за собом и држећи исту сатару у рукама и одмах потом отворила затворена врата спаваће собе у којој је на кревету лежала њена бака – сада покојна оштећена [REDACTED] [REDACTED] пришла оштећеној Иванки изнад главе у ком тренутку је оштећена погледала окривљену која је држећи дршку сатаре са обе руке јако замахнула и оштрицом – сечивом сатаре више пута задала ударце по глави оштећеној [REDACTED] задајући јој

у низу узастопне тешке телесне повреде опасне по живот у виду пет зјапећих заживотних рана – секотина које су биле распоређене у њеној левој половини главе и то левом образно – ушно – заушном пределу, левом образно – јагодишно – ушно – потиљачном пределу захваћајући делом и десну половину главе, левом носно – очно – слепоочном пределу, левом чеоно – слепоочном пределу, које повреде су отварале лобањску дупљу и које су у свом укупном дејству чиниле смртоносну телесну повреду код оштећене [REDACTED] чија је смрт наступила услед разорења мозга и губитка крви из пресечених крвних судова у простору бројних секотина главе, након чега је окривљена изашла из бабине собе затворивши врата за собом и са крвавом сатаром у рукама ушла у купатило где је крваву сатару обрисала а крваве руке опрала, села на под купатила леђима наслоњена на врата са унутрашње стране и конзумирала алкохол – водку заједно са лековима Ривотрил (антиепилептик) и Толвон (антидепресив).

Анализирајући одбрану окривљене Викторовић Теодоре суд је имао у виду да окривљена није негирала предузимање радњи извршења кривичног дела и да је на саслушању пред јавним тужиоцем у потпуности признала извршење кривичног дела које је предмет оптужбе, па је суд оценио да треба прихватити њено признање као јасно, непротивречно, логично, потпуно и поткрепљено исказом сведока [REDACTED] [REDACTED] извештајима о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, записником о увиђају, обдукционим записницима и налазима и мишљењима вештака др Драгана Јечменице од 09.06.2015. године и од 24.06.2015. године. Исказ окривљене са записника из истражног поступка јасан је и логичан како у погледу динамике целокупног догађаја, тако и у погледу начина и разлога предузимања инкриминисаних радњи, а такође је релевантан и са становишта стања свести и способности окривљене за слободно изношење одбране с обзиром да је непосредно пре тог саслушања окривљена била прегледана од стране психијатра и психолога који су констатовали да је код окривљене дошло до ревитализације когнитивног и вољног функционисања и успостављања теста реалности и да је окривљена у потпуности способна да разуме сврху саслушања и да изнесе своју одбрану. Стога је суд оценио неприхватљивом делимично измењену одбрану окривљене са главног претреса у делу у ком је она навела да је непосредно пре предузимања радње лишења живота оштећене [REDACTED] чула да њена беба плаче и да је очекивала да ће њена мајка [REDACTED] устати из кревета, повући је за косу и избацити из кухиње и да ће јој због тога дете умрети ако га не нахрани, те да је чак очекивала и да ће у кухињу ући њена баба [REDACTED] и спречити је да нахрани бебу; с обзиром да из изјашњења вештака др Гордане Мишић-Павков произлази да се цитирани наводе окривљене не могу прихватити као истинити јер представљају накнадну деспресивну обраду. Такође, суд није прихватио наводе окривљене са главног претреса да је последње чега се сећа то да је у кухињи држала сатару у рукама и да је видеала лице своје мајке [REDACTED] која је лежала будна у кревету, односно да се не сећа да је сечивом сатаре ударила у главу своју мајку [REDACTED] а затим и бабу [REDACTED] нити да је уопште тог јутра била у соби своје бабе [REDACTED]; као ни наводе окривљене да је на саслушању у истрази измислила да је узела сатару са обе руке и преко кревета на којем је лежала њена мајка [REDACTED] почела сечивом сатаре да удара по глави мајке неколико пута, видевши крваво лице оштећене и косу преко њеног лица, да је затим излетела из те собе и за собом затворила врата па је отворила врата од бабине собе, да ју је баба погледала и да је бабу том истом сатаром ударила по глави, као и да је по изласку из бабине собе затворила врата носећи у рукама крваву сатару, да је на себи имала тегет мајицу и бели дукс који су били крвави, да је отишла у купатило где је обрисала сатару, опрала руке и скинула дукс, да је у купатилу наставила да пије водку са лековима и да тек након тога почиње њено несећање које траје до буђења на ВМА.

Тврдње окривљене са главног претреса о томе да је измислила цитиране делове исказа из истражног поступка (који су очигледно јасни, детаљни, логични и потпуни) оповргнути су исказом сведока [REDACTED] који је навео да га је окривљена пробудила тог јутра око 10,00 часова, да је викала и говорила му да устане из кревета и да је након тога, носећи на себи дукс испрскан крвљу, окривљена отрчала у купатило говорећи му да „неће њу више нико да зајебава и да их је све побила“, односно да је окривљена након лишења живота оштећене [REDACTED] и оштећене [REDACTED] очигледно била свесна да је лишила живота обе оштећене; те налазом и мишљењем вештака др Драгана Јечменице из којег је утврђено да су повреде главе обе оштећене нанесене истим повредним оруђем и од стране истог извршиоца и да су карактеристике повреда установљених обдукцијом тела пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED] конзистентне са изјавом окривљене Викторовић Теодоре (датом пред јавним тужиоцем) о начину њиховог настанка; као и изјашњењем вештака др Гордане Мишић-Павков која је навела да је окривљена у свом првом исказу од 04.03.2015. године навела више детаља о самом догађају зато што је тај исказ давала непосредно након критичног догађаја и да је у каснијем исказу са главног претреса навела да се не сећа свих детаља зато што је механизмом одбране потискивала непријатне садржаје или зато што је намерно изостављала поједине детаље, при чему разлике у њеним исказима нису ни релевантне са судско-психијатријског становишта.

Узимајући у обзир одбрану окривљене, исказ сведока [REDACTED] извештаје о форензичком прегледу лица места, записник о увиђају, обдукционе записнике и налазе и мишљења вештака др Драгана Јечменице, суд је недвосмислено и изван сваке сумње утврдио да је окривљена Викторовић Теодора лишила живота више лица и то два члана своје породице – своју мајку [REDACTED] и своју бабу [REDACTED] – са којима је живела у истом породичном домаћинству, да је обе оштећене лишила живота на исти начин и истим повредним оруђем тј. ударцима у главу сечивом сатаре и то сваку оштећену са по најмање пет узастопних снажних удараца у релативно кратком временском интервалу. Наведене чињенице доводе до закључка да је окривљена Викторовић Теодора са умишљајем лишила живота више лица и да се у конкретном случају не ради ни о једном облику тзв. привилегованих убистава, па ни о убиству на мах. Овакву оцену суд је засновао сагледавајући целину догађаја, како понашање окривљене тако и понашање обе оштећене, и у предделиктном и у деликтном периоду, односно анализирајући, с једне стране, дејство објективних околности и, с друге стране, субјективна својства окривљене и особине њене личности. У том контексту, суд је узео у обзир и дуготрајни, обострано нетрпељиви, повремено и конфликтни, однос између окривљене и оштећених а, пре свега, окривљене и њене мајке - оштећене [REDACTED] али је оценио да такав узајаман однос окривљене и оштећених, не може да има за последицу то да се двоструко убиство, па ни само убиство оштећене Љиљане Ђукић, квалификује као убиство на мах. Ово стога што је за такву квалификацију потребно да код окривљене постоји стање јаке раздражености у које је она доведена без своје кривице, као и да је у такво стање окривљена доведена нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијене/убијених. С обзиром да појам „јаке раздражености“ представља правни институт и да оцена да ли је окривљена била у таквом стању припада суду а не вештацима, суд је, на основу свих релевантних чињеница које су вештаци разјаснили у вези са особинама личности окривљене и њеним душевним стањем у време извршења кривичног дела, оценио да окривљена није била доведена у стање јаке раздражености услед напада, злостављања или тешког вређања од стране убијене [REDACTED] а нарочито не од стране убијене [REDACTED] са којом непосредно пре предузимања радњи извршења није имала никакав контакт нити конфликт. Из одбране окривљене је утврђено да је непосредно пре

извршења кривичног дела дошло до вербалног конфликта између окривљене и оштећене ████████ тако што је окривљена ушла у трпезарију у којој је ████████ спавала и приликом отварања врата „закачила“ кревет на којем је ████████ спавала, поводом чега је оштећена ████████ негодовала рекавши окривљеној: “Немам мира! Што ме стално будите? Што ми стално улазите у собу?” (с обзиром да је окривљена претходно тој јутра улазила у ту собу око 02,00 – 03,00 сата када је хранила дете а затим и сведок ████████ око 07,00 сати када је такође припремао храну за дете), а окривљена је прошла поред њеног кревета и наставила кретање до кухиње одговоривши оштећеној да је ушла да направи млеко за дете, па се оштећена обратила окривљеној на вербално агресиван начин речима: “Боли ме дупе (за тебе)...!” Описани конфликт са оштећеном ████████ очигледно нема карактеристике напада којим би био угрожен или повређен телесни интегритет окривљене или неког њој блиског лица, нити злостављања тј. наносења физичких или психичких патњи; а објективно узето, не представља ни тешко вређање тј. вређање тако јаког интензитета да нормално проузрокује стање јаке раздражености. У односу на оштећену ████████ окривљена није имала никакав интерперсонални конфликт непосредно пре њеног лишења живота, ни вербални ни физички. Такође је утврђено да је описани вербални конфликт окривљене са оштећеном Љиљаном, према мишљењу вештака, представљао „окидач“ за настанак јаког афекат беса и љутње код окривљене, односно за агресивно понашање окривљене у виду напада сечивом сатаре на обе оштећене што је резултирало лишавањем живота најпре оштећене ████████ а затим и оштећене ████████. Међутим, из налаза и мишљења Судскопсихијатријског одбора и исказа вештака - чланова тог одбора на главном претресу утврђено је да до настанка таквог афекат беса и љутње код окривљене није искључиво довео описани вербални конфликт са оштећеном ████████ већ је такав „окидач“ деловао у садејству и са другим околностима и то са чињеницом да је окривљена дугогодишњи зависник политоксикоманског типа (од алкохола и других психоактивних супстанци) и да је такво њено стање непосредно пре извршења кривичног дела довело до посебне психичке напетости која је имала за резултат последице на плану понашања, с обзиром да те последице нису исте код особа које су такви зависници и код особа које то нису. Због такве зависности и психичке напетости окривљена је претходно себе довела у стање (благе) алкохолисаности у комбинацији са дејством лекова, при чему је комбинација алкохола и лекова снизила ниво те напетости али истовремено и откочила њене механизме самоконтроле (при чему је окривљена имала свест о тим споредним ефектима јер је и раније злоупотребљавала преписане лекове у комбинацији са алкохолом), и то је учинила још пре него што је уопште дошло до њеног конфликта са оштећеном ████████ па је такво дејство алкохола и лекова у конфликтој ситуацији деловало значајно каталитички и омогућило окривљеној да много лакше и брже ослободи и испољи агресивне реакције (генерисане тренутним афектом) у смислу предузимања радњи извршења овог кривичног дела. У контексту настанка афекта беса и љутње као последице садејства вербалног конфликта (окривљене са оштећеном ████████ са другим релевантним околностима, још важнија је чињеница да је из налаза и мишљења вештака утврђено да код окривљене постоји емоционално нестабилни поремећај личности – гранични тип са тешкоћама контроле понашања, као и да такав поремећај личности карактеришу: емоционална лабилност, значајна количина емоционалне напетости, незрелост, вулнерабилност, слабост емоционалне контроле, неконзистентност понашања, усредсређеност на задовољавање сопствених актуелних потреба и задовољстава и осетљивост на њихово осујећење, егоцентричност и неодговорност, недостатак успостављених психолошких граница према себи и окружењу који доводи до честих интерперсоналних конфликтних разрешавања ситуација, низак праг толеранције на фрустрације, изненадно и интензивно испољавање

љутње и склоност ка импулсивном и агресивном решавању конфликтних ситуација. На темељу специфичне структуре личности, наведена злоупотреба психоактивних супстанци и развијање зависности од психоактивних супстанци довели су код окривљене до потенцирања наведених обележја личности и до развоја типичних образаца на плану понашања и афективитета у смислу тешкоћа адаптације на захтеве социјалне средине, смањене стабилности понашања, снижене толеранције на осујећења, смањене социјалне компетентности и афективне лабилности. Дакле, смањене могућности за толеранцију свих фрустративних ситуација и догађаја и ослабљена контрола афективног и импулсивног понашања - које су иначе последице структуре личности окривљене - још више су потенциране услед њене политоксикоманске зависности и утицаја алкохола у конкретној ситуацији, тако да је окривљена особа којој за афективну реакцију треба мањи „окидач“ (што је у складу и са исказом сведока [REDACTED] који је навео да је окривљена и иначе била јако агресивна када је била под дејством алкохола и то према свима који су јој бранили да пије). То значи да њено афективно стање, а самим тим и стање битно смањене урачуљивости, није последица вређања од стране убијене [REDACTED] већ је превасходно последица емоционално нестабилног поремећаја личности са тешкоћама контроле понашања и дијагностиковане хроничне зависности од алкохола и опијата. При оцени постојања стања јаке раздражености мора се водити рачуна о ономе што је изазвало стање раздражености и како нормалне личности реагују на такве надражаје, тако да се ова привилегијућа околност не може признати оном учиниоцу убиства код којег је такво посебно афективно стање више резултат поремећаја његове личности него утицаја понашања убијеног/убијених. Да би постојало стање јаке раздражености, настанак јаког афекта беса и љутње код учиниоца не сме бити последица карактеристика личности учиниоца (јер би у том случају свако убиство које изврши особа са емоционално нестабилним поремећајем личности било тзв. привилеговано убиство), што значи да структура личности сама по себи не сме бити претежни узрок због којег учинилац предузима радње извршења убиства, већ стање јаког афекта беса и љутње мора бити последица деловања спољашњих фактора тј. оних који су изван учиниоца, који потичу од убијеног/убијених и који су га без његове кривице довели у такво стање. С обзиром да се у конкретном случају не ради о особи са нормалном структуром личности већ о особи чије је стање јаког афекта беса и љутње настало као претежна последица емоционално нестабилног поремећаја личности са тешкоћама контроле понашања (појачаног болешћу зависности и злоупотребом алкохола и лекова), то је суд оценио да окривљена није била доведена у стање јаке раздражености услед напада, злостављања или тешког вређања од стране убијене [REDACTED] и/или убијене [REDACTED] односно да се не ради о убиству на мах као облику тзв. привилегованог убиства.

Исказе сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] суд је у потпуности прихватио и поклонио им веру оценивши их као јасне, потпуне, логичне, непротивречне, сагласне одбрани окривљене из истражног поступка и поткрепљене материјалним доказима и то извештајима о форензичком прегледу лица места са фотодокументацијом, записником о увиђају, обдукционим записницима и налазима и мишљењима вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 09.06.2015. године и од 24.06.2015. године; при чему је суд имао у виду да сведок [REDACTED] нема сазнања о догађају који је предмет овог поступка а да се искази сведока [REDACTED] и [REDACTED] базирају на околностима које су уследиле након извршења кривичног дела.

Суд је у потпуности прихватио остале изведене доказе оценивши при том материјалне доказе као ваљане, подобне и поуздане а налаз и мишљење Биолошког факултета – Центра за хуману молекуларну генетику од 14.05.2015. године, налаз и мишљење вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 09.06.2015. године, допунски налаз и мишљење вештака др Драгана Јечменице – специјалисте судске медицине од 24.06.2015. године, налаз и мишљење Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду од 26.04.2017. године и изјашњења вештака др Гордане Мишић Павков и Валентине Шобот са главног претреса – као јасне, аргументоване и у свему дате објективно, савесно и у складу са правилима струке.

У осврту на основни налаз и мишљење комисије вештака састављене од др Александра Милошевић – специјалисте психијатрије и судске психијатрије и проф. др Наде Јанковић – специјалисте клиничке психологије од 19.03.2015. године и допунски налаз и мишљење исте комисије вештака од 11.12.2015. године, као и изјашњења ових вештака са главног претреса, суд је оценио да су основни налаз и мишљење противречни допунском налазу и мишљењу које је комисија вештака самоиницијативно доставила суду (11.12.2015. године) без икакве наредбе суда о допунском вештачењу, с обзиром да је у налазу и мишљењу од 19.03.2015. године наведено да је код окривљене постојала емоционална напетост а не афект, а да се насупрот томе у допунском налазу и мишљењу од 11.12.2015. године први пут говори о постојању афекта и „јаке раздражености“. Наведене противречности се нису могле отклонити испитивањем вештака на главном претресу од 12.04.2016. године с обзиром да вештаци нису објаснили разлоге због којих је њихов основни налаз и мишљење накнадно делимично промењен; да је вештак др Нада Јанковић дала нејасно, непотпуно и нелогично објашњење да је могуће да је окривљена у односу на лишење живота једне од оштећених поступала емотивно а у односу на лишење живота друге оштећене рационално, или обрнуто, тј. без обзира на редослед; те да се вештак др Нада Јанковић на главном претресу од 12.04.2016. године изјашњавала о постојању „јаке раздражености“ (иако тај термин припада судској квалификацији и терминологији а не психолошкој) док је за разлику од тога на главном претресу од 05.12.2016. године навела да је мислила на „емоционалну раздражљивост“ а не на „јаку раздраженост“ тј. да се не ради о „јакој раздражености“ која се у закону користи за одређивање кривичних дела извршених на мах. Осим тога, вештак др Нада Јанковић се изјашњавала о привременој душевној поремећености и урачунљивости окривљене, упркос чињеници да процена урачунљивости спада у домен вештака специјалисте психијатрије, а не психологије. Како се наведени недостаци у налазу и мишљењу вештака нису могли отклонити испитивањем вештака на главном претресу нити допунским вештачењем, то је суд одредио другу комисију вештака састављену од Бојане Кеџман – неуропсихијатра и специјалисте форензичке психијатрије и Ане Најман – специјалисте медицинске психологије. Чланови друге комисије вештака су у писаном налазу и мишљењу од 23.05.2016. године и изјашњењима на главном претресу од 31.05.2016. године навели да код окривљене у време извршења кривичног дела није постојало стање афекта већ само повишене емоционалне напетости и да радња извршења кривичног дела није била афективна већ импулсивна, као и да је окривљена у време критичног догађаја била зависна од употребе алкохола (за разлику од мишљења прве комисије да окривљена није била зависник од алкохола). Имајући у виду очигледна неслагања између налаза и мишљења прве комисије вештака и налаза и мишљења друге комисије вештака у погледу постојања афекта и зависности од употребе алкохола код окривљене, као и околност да се овакве битне неслаганости нису могле отклонити поновним испитивањем свих вештака на главном претресу од 05.12.2016. године тј. да се вештаци

ових двеју комисија нису усагласили о наведеним чињеницама, то је суд одредио ново вештачење које је поверио Судскопсихијатријском одбору Медицинског факултета у Новом Саду.

Приликом оцене налаза и мишљења Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду од 26.04.2017. године и изјашњења вештака др Гордане Мишић Павков и Валентине Шобот са главног претреса суд је нашао да вештаци Судскопсихијатријског одбора располажу потребним стручним знањем за утврђивање и оцену свих релевантних чињеница у поступку које се првенствено односе на стање душевног здравља окривљене у време извршења кривичног дела, на њену способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и на структуру њене личности, при чему је суд оценио да су вештаци брижљиво размотрили предмет вештачења и обавили психијатријске прегледе и психодијагностичка испитивање личности окривљене, да су тачно навели све што су запазили и нашли, да њихови налази и мишљења нису нејасни, непотпуни, погрешни ни противречни, да не постоје недостаци који би захтевали допунска или нова вештачења, и да не постоји ни најмања сумња у истинитост датих налаза и мишљења, односно да су представници Судскопсихијатријског одбора изнели своја мишљења непристрасно, објективно и у складу са својим искуством и правилима науке, при чему међу њиховим налазима и мишљењима нема несагласности нити су њихова мишљења у било ком делу оспорена или доведена у сумњу.

Прелазећи на психички однос окривљене Викторовић Теодоре према учињеном делу суд је узео у обзир све околности извршења кривичног дела и то објективно понашање окривљене тј. радње извршења које је она предузела, употребљено средство извршења, начин доношења повреда оштећенима и њихову локализацију, тежину и последице, па је на несумњив начин утврдио да је окривљена била свесна својих радњи и да је хтела њихово извршење тј. да је поступала са директним умишљајем као обликом виности јер је била свесна да ударањем оштећене ██████████ у главу и оштећене ██████████ у главу сечивом јако замахнуте сатаре може лишити живота обе оштећене па је и хтела наступање таквих последица. Ово тим пре што је окривљена свакој од оштећених нанела по најмање пет узастопних снажних удараца у главу сечивом сатаре у релативно кратком временском интервалу, при чему је првим у низу узастопно нанетих удараца, како код ██████████ тако и код ██████████, довела до тренутног губитка свести оштећених и онеспособила их за пружање отпора, а затим наставила да свакој од оштећених наноси још најмање по четири узастопне секотине главе при чему је свака секотина отварала лобањске дупље оштећених. Наведене чињенице несумњиво упућују на закључак да је окривљена била свесна да оштећенима задаје повреде у пределу највиталнијих делова тела обе оштећене – њихових глава, услед којих може да наступи њихова смрт, па је код оштећене ██████████ и оштећене ██████████ и дошло до наступања смрти услед разорења мозга и губитка крви из пресечених крвних судова; што све говори у прилог закључку да радње предузете од стране окривљене указују на висок степен њене спремности за постизање жељене последице – смрти обе оштећене и да вишеструко ударање оштећених сечивом сатаре у пределу њихових глава неспорно указује на то да је циљ окривљене био лишење живота обе оштећене. Осим што је у односу на само лишење живота - сваке од оштећених понаособ - окривљена поступала са директним умишљајем као обликом виности, она је истовремено била свесна да лишава живота више лица и то на исти начин, на истом месту и у релативно кратком временском интервалу, тако да је њен умишљај био јединствен и управљен на лишавање живота два тј. више лица.

Суд је по службеној дужности на основу доказа који су изведени на главном претресу и на којима је базирано чињенично стање утврђено у пресуди, а пре свега на основу налаза и мишљења Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду од 26.04.2017. године и изјашњења вештака др Гордане Мишић Павков и Валентине Шобот са главног претреса, **изменио оптужницу** јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт. бр. 206/15 од 25.06.2015. године у том смислу што је речи „у стању урачунљивости“ заменио речима „у стању битно смањене урачунљивости“; сматрајући да се оваквом изменом диспозитива оптужнице по службеној дужности, односно изостављањем из описа дела појединих недоказаних чињеница наведених у оптужници и уношењем чињеница које су доказане а којима се само даје ближи опис кривичног дела, не повређује идентитет између оптужбе и пресуде јер је измењени опис дела остао у границама истих радњи односно истог догађаја описаног у оптужници.

Подводећи утврђено чињенично стање и психички однос учиниоца под правну норму, односно вршећи **правну квалификацију**, суд је закључио да се у радњама окривљене Викторовић Теодоре стичу сва, како објективна тако и субјективна, обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 11. Кривичног законика.

С обзиром да је окривљена Викторовић Теодора у време извршења кривичног дела била у стању битно смањене урачунљивости и да је поступала са директним умишљајем а била је свесна да је њено дело забрањено, то је суд оценио да не постоје околности које би искључивале **кривицу** окривљене па ју је огласио кривом због извршења наведеног кривичног дела.

Одлучујући о врсти и висини **кривичне санкције** према окривљеној Викторовић Теодори суд је узео у обзир све околности предвиђене одредбом члана 54. Кривичног законика које утичу да казна буде мања или већа, па је од олакшавајућих околности на страни окривљене ценио околности под којима је кривично дело извршено, њено држање после учињеног кривичног дела, личне прилике и ранији живот, односно чињеницу да је окривљена у време извршења кривичног дела била у стању битно смањене урачунљивости, затим њено делимично признање извршења кривичног дела и изражено кајање, чињеницу да је мајка двоје малолетне деце и да није осуђивана. Од отежавајућих околности на страни окривљене суд је ценио околности под којима је кривично дело извршено, јачину повреде заштићених добара и висок степен кривице, што се све испољава кроз чињенице да је окривљена лишила живота чланове своје породице – своју мајку и бабу са којима је живела у заједничком породичном домаћинству, да је приликом извршења дела исказала посебну упорност, безобзирност, агресивност и висок степен спремности за постизање жељене последице – смрти оштећених, да су обе оштећене у моменту задобијања смртоносних повреда лежале у својим креветима и да су спавале до момента напада окривљене у раним јутарњим сатима, да код обе оштећене изостају одбрамбене повреде тј. да је напад окривљене на њих био изненадан и неочекиван и да оштећене нису биле у могућности да реагују на тај напад тј. да су биле потпуно беспомоћне за одбрану и спашавање живота; што све указује на структуру личности окривљене која очигледно не цени људски живот и која самим тим са собом носи висок степен друштвене опасности. Имајући у виду све наведене околности, као и тежину кривичног дела за чије је извршење окривљена оглашена кривим, околности које се односе на учињено дело и учиниоца и кривицу окривљене, суд је окривљеној Викторовић Теодори на основу одредбе члана 45. Кривичног законика одмерио казну у границама које су законом прописане за учињено дело и осудио је на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, у коју јој се

применом одредби члана 63. Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 02.03.2015. године па надаље. Суд је оценио да тако одмерену казну захтева општа сврха прописивања и изрицања кривичних санкција ради сузбијања оваквих кривичних дела, као и сврха кажњавања прописана одредбом члана 42. Кривичног законика – ради спречавања окривљене да чини кривична дела, ради утицања и на окривљену и на друге да убудуће не чине кривична дела и ради изражавања друштвене осуде за предметно кривично дело у циљу заштите живота људи, јачања морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

Имајући у виду да је из налаза и мишљења Судскопсихијатријског одбора Медицинског факултета у Новом Саду од 26.04.2017. године и изјашњења вештака др Гордане Мишић Павков са главног претреса утврђено да окривљена Викторовић Теодорда није извршила кривично дело услед зависности од употребе алкохола, већ је зависност од употребе алкохола само један од фактора који су на то утицали али не доминантан, као и да код ње не постоји озбиљна опасност да ће услед ове зависности и даље да врши кривична дела, то суд окривљеној није изрекао меру безбедности обавезно лечење алкохоличара.

На основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП суд је окривљену Викторовић Теодору целини ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. и 9. ЗКП из разлога што би плаћањем ових трошкова било доведено у питање њено издржавање, имајући у виду чињенице да је окривљена незапослена, без имовине и без сталних извора прихода.

Приликом доношења ове пресуде суд је имао у виду и друге наводе странака али је, при утврђеном чињеничном стању и заузетом правном становишту, оценио да нису од утицаја на другачије пресуђење, па их није ближе ни образлагао.

ЗАПИСНИЧАР
Бојана Ристић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Ана Милошевић

ПОУКА О ПРАВУ НА ЖАЛБУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
у року од 15 дана од дана пријема пресуде,
Апелационом суду у Београду, преко овог суда.